



Budapest,
1999. március 19.,
péntek

23. szám

Ára: 180,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
6/1999. (III. 19.) BM r.	A rendőrkapitányságok illetékességi területének megállapításáról szóló 11/1991. (IX. 6.) BM rendelet módosításáról 1665
9/1999. (III. 19.) GM r.	A lakossági fogyasztókon kívüli egyéb fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia árának megállapításáról 1666
10/1999. (III. 19.) GM r.	A lakossági fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia árának megállapításáról 1674
11/1999. (III. 19.) GM r.	A földgáz díjának megállapításáról 1677
67/1999. (III. 19.) KE h.	Bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről 1683
1/1999. (MK 23.) MNB hird.	A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata 1684
2/1999. (MK 23.) MNB hird.	Az 50 filléres érmék bevonásáról 1687
3/1999. (MK 23.) MNB hird.	Az 5000 forintos címletű bankjegyek bevonásáról 1687
	Az 5000 forintos címletű bankjegyek kibocsátásáról 1688
	Az Illyés Közalapítvány Alapító Okirata 1689
	Helyesbítés 1695

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 6/1999. (III. 19.) BM rendelete

a rendőrkapitányságok illetékességi területének megállapításáról szóló 11/1991. (IX. 6.) BM rendelet módosításáról

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 101. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a rendőrkapitányságok illetékességi területének megállapításáról szóló 11/1991. (IX. 6.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) módosítására a következőket rendelem el:

1. §

Az R. mellékletében a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitánysághoz tartozó:

- a Rendőrkapitányság Kalocsa felsorolásnál az „Érsekhalma” szövegrész hatályát veszti;
- a Rendőrkapitányság Baja felsorolás kiegészül az „Érsekhalma” szövegrésszel.

2. §

Az R. mellékletének Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság címe az alábbiakkal egészül ki:

„Rendőrkapitányság Balatonalmádi
Alsóörs
Balatonfőkajár
Balatonfűzfő
Balatonkenese
Balatonvilágos
Csajág
Felsőörs
Küngös
Litér
Lovas”

3. §

Az R. mellékletének a Veszprémi Rendőrkapitányság illetékességi területébe tartozó települések felsorolása hatályát veszti, helyébe az alábbi felsorolás lép:

„Rendőrkapitányság Veszprém
Bakonybél
Bakonygyirót
Bakonynána
Bakonyoszlop
Bakonypéterd
Bakonyszentkirály
Bakonyszentlászló
Barnag
Bánd
Borzavár
Csesznek
Csetény
Dudar
Eplény
Fenyőfő
Gic
Hajmáskér
Hárskút
Herend
Hidegkút
Jásd
Királyszentistván
Lázi
Lókút
Márkó
Mencshely
Nagyesztergár
Nagyvázsony
Nemesvámos
Olaszfalu
Papkeszi
Pénzesgyőr
Porva
Pula
Románd
Sikátor
Sóly
Szápár
Szentgál
Szentkirályszabadja
Tótvázsony
Veszprém
Veszprémfajsz
Veszprémvarsány
Vilonya
Vöröstó
Zirc”

4. §

(1) Ez a rendelet — az 1. § kivételével — a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) E rendelet 1. §-a 1999. június 30-án lép hatályba.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

**A gazdasági miniszter
9/1999. (III. 19.) GM
rendelete**

**a lakossági fogyasztókon kívüli egyéb fogyasztók
részére szolgáltatott villamos energia árának
megállapításáról**

A villamos energia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló, az 1995. évi LXXI. törvénnyel módosított 1994. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: VET) 4. §-ának c) pontjában és 55. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) E rendelet hatálya

a) a lakossági fogyasztókon kívüli egyéb fogyasztók, valamint

b) az ezen rendelet szerinti elszámolást választó — a 2. § (1) bekezdésben leírtakat teljesítő — lakossági fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia legmagasabb árának és az árak alkalmazási feltételeinek megállapítására terjed ki.

(2) A fogyasztó és a szolgáltató egyedi közüzemi szerződés keretében az e rendeletben foglaltaktól eltérő áralkalmazási feltételekben állapodhatnak meg, de az e rendeletben kihirdetett legmagasabb árakat nem léphetik túl. A 100 GWh/év villamos energiánál többet vételező fogyasztó kezdeményezése alapján kötendő egyedi közüzemi szerződésben az e fogyasztói csoport vonatkozásában a szolgáltató üzletszabályzatába beépítendő, illetve már abban szereplő irányelveket kell figyelembe venni. Amennyiben az egyedi közüzemi szerződés nem jön létre, az általános szerződéses feltételek szerint kell eljárni. Az egyedi közüzemi szerződésben nem érintett áralkalmazási feltételek és ár(ak) tekintetében e rendelet előírásait kell alkalmazni.

(3) Az e rendeletben meg nem határozott fogalmakra a VET, a VET egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 34/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet 1. számú mellékleteként

kiadott Villamos Energia Közüzeti Szabályzat (a továbbiakban: VKSZ), valamint a kapcsolódó jogszabályok¹ fogalmai az irányadóak.

Általános rendelkezések

2. §

(1) A szolgáltató nem tagadhatja meg e rendelet szerinti szerződés kötését olyan lakossági fogyasztóval, akinél a fogyasztási mérőhely, illetve a fogyasztási sajátosságok megfelelnek a fogyasztó által választott árszabás (díjszabás) követelményeinek.

(2) A fogyasztónak szolgáltatott villamos energia elszámolására e rendelet intézkedései szerint vagylagosan

- a) teljesítménydíjas,
- b) alapdíjas,
- c) ideiglenes,
- d) közvilágítási

árszabást kell alkalmazni. Az árszabások díjtételeit és az áralkalmazási feltételeket e rendelet 1. számú melléklete tartalmazza.

(3) A (2) bekezdés d) pontja szerinti közvilágítási árszabás csak közvilágítási célra választható. A közvilágítási célra vételező fogyasztók a (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt árszabásokat is választhatják.

(4) Az ezen rendelet szerint szolgáltatott villamos energia elszámolásánál alkalmazandó egyes napszakok meghatározását e rendelet 2. számú melléklete tartalmazza.

(5) E rendelet alkalmazása szempontjából

- a) nagyfeszültségű a vételezés, ha a csatlakozási pont 120 kV, vagy nagyobb névleges feszültségen van,
- b) közép- és alacsonyfeszültségű a vételezés, ha a csatlakozási pont 1 kV, vagy 1 kV-nál nagyobb, de 120 kV-nál kisebb névleges feszültségen van,
- c) kisfeszültségű a vételezés, ha a csatlakozási pont 1 kV-nál kisebb névleges feszültségen van.

(6) Ha a fogyasztó — a VET 43. § (2) és a 46. § (2) bekezdései alapján — szerződés keretében ad tovább villamos energiát további felhasználó részére, akkor a továbbadó és a további felhasználó az e rendeletben közzétett árakon felül a szerződés keretében a villamos energia szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb díjakban is megállapodhat.

(7) A villamos energia közvilágítás céljára történő vételezése, illetve ideiglenes vételezése esetén a szolgáltató a fogyasztásmérő felszerelésétől — a VET 48. § (1) bekezdése szerint — a fogyasztóval történő megállapodás alapján eltekinthet.

Teljesítménydíjas árszabás

3. §

(1) A mért villamos energia vételezés elszámolására — a fogyasztó igénybejelentése alapján kötött közüzemi szerződés szerint — teljesítménydíjas árszabást lehet alkalmazni, amennyiben a fogyasztó 20 kW-nál nem kisebb teljesítményt köt le csúcsidőszakban vagy csúcsidőn kívüli időszakban, legalább 12 hónapi időtartamra. Erre az időtartamra a fogyasztó a csatlakozási pont feszültségintenzitétől függően az 1. számú melléklet A) fejezetének 1. a) pontjában felsorolt díjszabásokat választhatja.

(2) Ha a legalább 12 hónapra kötött szerződésnek a VKSZ 2. § (7) bekezdése b)–h) pontjainak megfelelő részeit a fogyasztó meg kívánja változtatni, akkor a közüzemi szerződéses időszak lejárta előtt a VKSZ 3. és 4. §-ában meghatározottak szerint igénybejelentést kell tennie a következő 12 havi szerződéses időszakra. A közüzemi szerződésben rögzített teljesítmény értékek újabb 12 hónapra meghosszabbodnak, amennyiben a szerződéses időszak lejárta előtt legalább 30 nappal egyik fél sem tesz javaslatot a módosításra.

(3) A teljesítménydíj a szerződéses időszakban napszakonként (zónaidőnként) lekötött teljesítmény díja, az áramdíj az egyes napszakok (zónaidők) alatt elfogyasztott hatásos villamos energia díja. Az 1. számú melléklet A) fejezetének 1. pontja szerinti díjtételek abban az esetben is kizárólag az áramszolgáltatás ellenértékét tartalmazzák, amennyiben a teljesítménydíjas árszabást a fogyasztó közvilágítási célra választja.

(4) A teljesítménydíj a szerződés szerint

- a csúcsidőszakra havonkénti bontásban lekötött teljesítmények után fizetendő csúcsidei díj, és
 - a csúcsidőn kívüli időszakra lekötött teljesítmény után fizetendő csúcsidőn kívüli díj
- összege.

(5) A teljesítménydíj éves díj, amelynek megfizetése 12 havi részletben — a szerződésben rögzített módon — az év minden hónapjának első munkanapján esedékes. Ugyanezen időpontban esedékes a (7) bekezdésben felsorolt díjak megfizetése is.

(6) Amennyiben a fogyasztó új igénybejelentést nem tesz — és a szerződés változatlan tartalommal marad érvényben a következő szerződéses időszakra —, a továbbiakban az előző szerződés lejártakor érvényes állapot szerint kell a havonként lekötött teljesítményeket figyelembe venni az új szerződéses időszak azonos hónapjaira.

(7) A teljesítménydíjas árszabással elszámolt fogyasztó a szerződés szerint

- a) tartalék teljesítmény,
- b) növekvő teljesítmény,
- c) hétvégi többletel teljesítmény,
- d) kisegítő teljesítmény,

¹ Jelenleg a közvilágításról szóló — a 22/1992. (IX. 3.) IKM rendelettel módosított — 11/1985. (XI. 30.) IpM rendelet.

e) operatív teljesítmény, vagy eseti többleteljesítmény,
 f) többirányú ellátás,
 g) tartalék csatlakozó berendezés, valamint
 h) éjszakai többleteljesítmény (a 2. számú mellékletben szereplő éjszakai völgyidőszakra)
 igénybevitelére jogosult, ha azokat a hálózati viszonyok lehetővé teszik.

(8) A (7) bekezdésben felsoroltakhoz kapcsolódó díjak megfizetése — a szerződésben rögzített módon — előre, általában az egyes elszámolási időszakok első munkanapján esedékes.

(9) A szerződésben lekötött teljesítmények túllépése esetén a VET 52. § (2) bekezdés a) pontja alapján pótdíjat kell fizetni.

(10) A (9) bekezdés szerinti pótdíjat a VKSZ 2. § (7) bekezdésének b), d), g), h), i) és j) pontja szerinti teljesítményfajták havi legnagyobb túllépése után havonta külön-külön — a 2. számú melléklet szerinti időszakonként — kell felszámítani. A pótdíj mértéke a túllépés minden megkezdett kW-jára

— csúcsideszakban történő teljesítmény túllépés esetén a tárgyhavi csúcsidei teljesítmény túllépés éves szintű csúcsidei díjának,

— csúcsidei kívüli időszakban történő teljesítmény-túllépés esetén a csúcsidei kívüli teljesítmény túllépés éves szintű csúcsidei kívüli díjának

1/4 része.

(11) A szerződésben lekötött, illetve igénybe vett teljesítmények értékének mérésére olyan mérőeszközt kell alkalmazni, amely negyedórás átlagteljesítmény mérésel képes az elszámolási időszakon belül a legnagyobb értéket rögzíteni. A nagyvasúti és közúti vontatás céljára igénybe vett teljesítmény mérésére a fogyasztó választása alapján félórás átlagteljesítmény mérés is alkalmazható.

(12) A szerződéses időszakon (12 hónapon) belül egy alkalommal a fogyasztó a teljesítménydíjas árszabáson belül az 1. számú melléklet A) fejezetének 1. a) pontjában felsorolt díjszabások közé tartozó új díjszabást választhat. A díjszabás megváltoztatása esetén a teljesítménydíjat a módosítás utáni elszámolási időszakra újból meg kell állapítani.

(13) A nagyfeszültségű díjszabásokat a közcélú erőmű 1 kV-nál nagyobb névleges feszültségű gyűjtősínre csatlakozó fogyasztó is választhatja, a generátor(ok) által a gyűjtősínre betáplált villamos energia mértékéig.

Alapdíjas árszabás

4. §

(1) A fogyasztó igénybejelentése alapján a közüzemi szerződést a (2) és (3) bekezdésekben leírtak figyelembevételével alapdíjas árszabás szerinti elszámolással kell

megkötni, amennyiben a fogyasztó a szerződést legalább 12 hónapra így kéri.

(2) Nagyfeszültségen az a fogyasztó választhatja az alapdíjas árszabást,

a) akinek a fogyasztását a rendelet kihirdetését megelőző szerződéses időszakban vontatási árszabással számolták el, vagy

b) akinek a szerződött teljesítménye nem haladja meg a 3 MVA-t.

(3) Középfeszültségen az a fogyasztó választhatja az alapdíjas árszabást,

a) akinek a fogyasztását a rendelet kihirdetését megelőző szerződéses időszakban vontatási árszabással számolták el, vagy

b) akinek a szerződött teljesítménye nem haladja meg a 300 kVA-t.

(4) Az alapdíjas árszabás alkalmazása esetén választható díjszabásokat és az azokhoz tartozó díjtételeket az 1. számú melléklet B) fejezetének 1. pontja tartalmazza. Az alapdíjas árszabás díjtételei akkor is csak az áramszolgáltatás ellenértékét tartalmazzák, ha az alapdíjas árszabást a fogyasztó közvilágítási célra választja.

(5) Az alapdíjas árszabáson belül a 2. § (5) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feszültségszintre csak kéttarifás díjszabások alkalmazhatók.

(6) Az alapdíjas fogyasztó a kisfeszültségű egy- és kéttarifás díjszabás mellé a vezérelt külön mért díjszabást is választhatja. Ezen díjszabás díjtételeit az 1. számú melléklet B) fejezetének 1. b) pontja tartalmazza.

(7) Vezérelt külön mért vételezés díjszabása szerint számolható el a szolgáltató és az alapdíjas fogyasztó között létrejött általános közüzemi szerződés alapján a fogyasztó által meghatározott bármely, szakaszosan is biztonságosan üzemeltethető — a vezérelt áramkörre nem dugaszolhatóan csatlakoztatott — fogyasztói berendezés fogyasztása.

(8) A (7) bekezdés szerinti fogyasztói berendezések részére naponta összesen minimum 8 óra időtartamra kell a villamos energia ellátást biztosítani. A vezérelt időszakot a szolgáltató az általa felszerelt berendezéssel biztosítja.

(9) Az alapdíjat az elszámolási időszaknak megfelelő havonkénti részletekben 12 hónapra kell megfizetni, figyelemmel a (11) bekezdésben foglaltakra. Az alapdíjat a szolgáltató az elszámolási időszakban külön is számlázhatja.

(10) Az alapdíjas árszabással elszámolt fogyasztó a szerződés szerint

a) tartalék teljesítmény

b) tartalék csatlakozó berendezés

igénybevitelére jogosult, ha azokat a hálózati viszonyok lehetővé teszik.

(11) Az alapdíj megfizetése a (10) bekezdésben felsorolt, fogyasztástól független szolgáltatások díjával együtt havonként — a szerződésben meghatározott módon — az

elszámolási időszakok első munkanapján esedékes. Ha az alapdíjas árszabással elszámolt fogyasztási helyen (csatlakozási ponton) a fogyasztó teljesítménydíjas árszabásra kíván szerződést kötni, az erre vonatkozó igénybejelentésében meghatározhatja a teljesítménydíjas szerződés általa kívánt érvénybelépésének időpontját. Ettől az időponttól alapdíjat a fogyasztónak nem kell fizetnie. Egy elszámolási időszakon belül kétféle árszabás nem alkalmazható.

(12) A kiefeszültségen vételező fogyasztó az alapdíjas árszabáson belül évente legfeljebb egy alkalommal változtathat díjszabást. A díjszabás megváltoztatása esetén az alapdíjat időarányosan kell elszámolni.

Az ideiglenes vételezés árszabása

5. §

(1) Ha a fogyasztó a csatlakozási ponton 12 hónapnál rövidebb időtartamra, határozott időre igényel villamos energiát, annak elszámolására az ideiglenes vételezés árszabását kell alkalmazni. A határozott időtartamú szolgáltatás nem hoz létre határozatlan idejű rendelkezésre állási kötelezettséget.

(2) Az ideiglenes vételezés árszabásának alkalmazása esetén kiefeszültségen a túláramvédelem névleges vagy beállított áramerősség értékével (amper) meghatározott alapdíjat és áramdíjat kell fizetni. Közép- és nagyfeszültségen az első túláramvédelem beállított értékével számított látszólagos teljesítmény alapján kell az alapdíjat és áramdíjat felszámítani.

(3) A fogyasztásmérés feltételeinek hiányában a szolgáltató és a fogyasztó az áramdíjra vonatkozóan átalányösszeg fizetésében is megállapodhat.

(4) Az ideiglenes vételezés árszabását azonos módszerrel kell alkalmazni a 2. § (5) bekezdés szerinti feszültség-szintekre.

Közvilágítási árszabás

6. §

(1) Közvilágítási árszabás választása esetén a szolgáltatás tárgya maga a közvilágítás, ezért a közvilágítási árszabás szerinti díjak a közvilágítási berendezések működtetésével kapcsolatos valamennyi költséget hivatottak fedezni.

(2) A közvilágítási árszabás választása esetén a beépített teljesítményért teljesítménydíjat, a fogyasztott villamos energia mennyiségért áramdíjat kell fizetni.

(3) A teljesítménydíj a beépített teljesítmények után számolt éves (12 havi) díj. A díj 1/12-ed részének megfizetése havonként, az elszámolási időszak első munkanapján — a szerződésben rögzített módon — esedékes.

(4) Az áramdíj megfizetése

a) fogyasztásmérő berendezés alkalmazása esetén az annak leolvasását követően benyújtott számla alapján,

b) fogyasztásmérő berendezés hiányában a számított villamos energia fogyasztásnak megfelelően

a szerződésben rögzített módon esedékes.

A meddő villamos energia elszámolása

7. §

(1) A meddő villamos energia elszámolását a fogyasztó által közcélú hálózatból vételezett (induktív), illetve betáplált (kapacitív) meddő villamos energia elszámolására kell alkalmazni a 2. § (5) bekezdés szerinti bármely feszültség-szintű vételezés esetén.

(2) A szolgáltató

a) a fogyasztó által vásárolt hatásos villamos energia mennyisége és a meddő villamos energia méréséhez szükséges feltételek műszaki és gazdasági vizsgálata, és/vagy

b) a fogyasztóval kötött megállapodás

alapján eltekinthet a meddő villamos energia mérésétől és elszámolásától.

(3) E rendelet hatálybalépését követően két évig — a fogyasztónak a meddő villamos energia gazdálkodásra való felkészülése érdekében — a szolgáltató nem élhet a meddő villamos energia mérésének előírásával és a meddő villamos energia ennek alapján történő elszámolásával

a) a villamos energia vontatási célú felhasználása esetén,

b) a villamos energia közvilágítási célú felhasználása esetén,

c) ha a múltban az akkor illetékes hatóság a fogyasztónál kompenzátorok vagy statikus kondenzátorok felszerelését nem engedélyezte.

Ezen rendelet hatálybalépését követő két év után az a), b) és c) pontokban felsorolt fogyasztók csak az indokolt mértékig kötelezhetők kompenzációra, illetve a meddő villamos energia utáni díjfizetésre. A kompenzáció indokolt mértékéről az adott fogyasztási helyen a szerződő felek közösen állapodnak meg.

(4) A meddő villamos energiát — egyéb jogszabályi előírás vagy külön megállapodás hiányában — az 1. számú melléklet E) fejezete szerint kell elszámolni.

(5) Amennyiben a meddő villamos energia elszámolás céljára a fogyasztási helyen mérőhely kiépítése szükséges, a fogyasztó azt a szolgáltató előzetes tájékoztatójában közölt feltételekkel — eltérő megállapodás hiányában — a tájékoztató kézhezvételétől számított 90 napon belül köteles saját költségén elkészíteni. Alapdíjas fogyasztóknál a meddő villamos energia külön mérővel történő mérése esetén a szolgáltató a tulajdonában lévő, hiteles fogyasztásmérőt díjmentesen köteles biztosítani. A meddő

villamos energia forgalmat az elszámolási időszak alatt a fogyasztásmérő által mért értékek alapján kell elszámolni.

(6) Ha az (5) bekezdés szerinti mérés a fogyasztó mulasztása miatt nem valósítható meg, akkor a szolgáltató jogosult a határidő idő után vételezett villamos energia mennyiségének elszámolásakor az áramdíjakban 10% felárat érvényesíteni.

A transzformátorvesztés elszámolása

8. §

Ha a mérési pont és a csatlakozási pont névleges feszültsége nem azonos, akkor a teljesítménydíjas, az alapidíjas és az ideiglenes árszabással elszámolt fogyasztók villamos energia vételezésének mért teljesítményét és energiafogyasztását növelni, illetve csökkenteni kell a vételezési adatok csatlakozási pontra történő meghatározása érdekében az 1. számú melléklet F) fejezetében foglaltak szerint.

Felemelt díj

9. §

(1) A fogyasztó a VET 50. § (2) bekezdésének *d)*, *e)*, *f)*, *i)*, *j)* és *k)* pontjaiban meghatározott szerződésszegés, valamint a VET 50. § (3) bekezdésében meghatározott szabálytalan vételezés esetén felemelt díjat fizet. A felemelt díj mértéke megegyezik a fogyasztó által szerződés keretében választott díjszabás (szerződött) csúcsidei áramdíjának — ennek hiányában (egész napos) áramdíjának — hatszorosával.

(2) A felemelt díj alkalmazása esetén további díjtételek nem számíthatók fel.

Forgalmi adó

10. §

Az 1. számú mellékletben közzétett díjak az általános forgalmi adót nem tartalmazzák.

Átmeneti rendelkezések

11. §

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó fogyasztóknak a rendelet hatálybalépését legalább 30 nappal megelőzően igénybejelentést kell tenniük, hogy melyik árszabás szerint kívánják a szolgáltatóval szerződést kötni (módosítani). A fogyasztó igénybejelentésére a rendelkezésre álló telje-

sítmény mértékéig a szolgáltató köteles a bejelentéstől számított 30 napon belül szerződést módosítani a rendelet hatálybalépését követő időszakra. Az igénybejelentés elmulasztása esetén a

— nagy- vagy középvezetési vételező fogyasztóknál alapidíjas kéttarifás,

— kisméretű vételező fogyasztóknál alapidíjas egytarifás

díjszabást kell alkalmazni a rendelet hatálylérését követően.

(2) Az (1) bekezdésben leírtak megvalósítása érdekében a rendelet kihirdetését követően az áramszolgáltató haldéktalanul köteles az új tarifarendszert a rendelkezésére álló eszközök (röplap, sajtó, ügyfélszolgálati iroda stb.) útján a fogyasztókkal megismertetni. Az ismertetésnek elsősorban a tarifarendszer új elemeire és az eddigi tarifarendszertől való eltérésekre kell kiterjednie.

Záró rendelkezések

12. §

(1) E rendelet a 11. § kivételével — és a (9) bekezdésben foglalt figyelembevételével — 1999. július 1-én lép hatályba. E rendelet 11. §-a a kihirdetés időpontjában lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a 11/1996. (II. 27.) IKM rendelet (a továbbiakban: R.), valamint az ezt módosító

- 46/1996. (X. 4.) IKM rendelet,
- 57/1996. (XII. 20.) IKIM rendelet,
- 13/1997. (III. 24.) IKIM rendelet,
- 28/1997. (VI. 25.) IKIM rendelet,
- 56/1997. (IX. 23.) IKIM rendelet,
- 76/1997. (XII. 21.) IKIM rendelet,
- 1/1998. (VII. 23.) GM rendelet,
- 23/1998. (XII. 19.) GM rendelet

hatályát veszti.

(3) Az e rendeletben foglalt áralkalmazási feltételeket, továbbá az e rendelet 1. számú mellékletében szereplő teljesítménydíjas és közvilágítási árszabás teljesítménydíjait, valamint alapidíjas árszabás és ideiglenes vételezés árszabásának alapidíjait 1999. július 1-jétől kell alkalmazni. Az e rendelet szerinti áramdíjakat

— a fogyasztásmérő leolvasásának szerződésben rögzített időpontjától, vagy

— 1999. július 1-jét követő — a szerződéstől eltérő időpontban végzett — egyszeri külön mérőleolvasás utáni fogyasztás alapján

kell megállapítani és számlázni.

(4) Éves számlázás esetén a VKSZ 14. §-a (4) bekezdésének *b)* pontja szerint kell eljárni.

(5) A kisméretű alapidíjas kéttarifás díjszabást (vezérelt külön mért díjszabással vagy nélküle) a fogyasztóval

kötött szerződésben meghatározott időponttól kezdődően, ennek hiányában a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a fogyasztó igénybejelentésétől számított hat hónap eltelte utáni fogyasztás elszámolására kell alkalmazni. Eddig az időpontig az alapdíjas egytarifás díjszabást kell alkalmazni.

(6) Az e rendeletben közzétett árakat (díjakat) — a fogyasztó és a szolgáltató ettől eltérő, alacsonyabb árban, díjban történt megállapodásának hiányában — az érvényes általános közüzemi szerződések részének kell tekinteni.

(7) A meddő villamos energia elszámolásának kezdeti időpontja az e rendelet hatálybalépésekor

a) már mért fogyasztók esetén az áramdíjak elszámolásánál — a (3) bekezdés szerint — figyelembe veendő,

b) nem mért, de a szolgáltató által mérni kívánt fogyasztók esetében a fogyasztó és a szolgáltató közötti szerződésben meghatározott időpont.

(8) A szolgáltató a lakossági fogyasztókon kívüli egyéb fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia árának megállapításáról szóló, többször módosított R. 3. § (6) bekezdése alapján beszedett és még vissza nem fizetett rendelkezésre állási díjat a szerződéses időszak lejáratakor az időarányos jegybanki alapkamattal növelt értéken köteles visszafizetni.

(9) Az e rendeletben foglalt áralkalmazási feltételek, továbbá az e rendelet 1. számú mellékletében szereplő díjak alkalmazásának kezdő időpontjáig az R. szerint kell eljárni.

Dr. Chikán Attila s. k.,
gazdasági miniszter

1. számú melléklet

a 9/1999. (III. 19.) GM rendelethez

A) Teljesítménydíjas árszabás

1. Árak (díjtételek)

a) Díjtételek

Sor-szám	Díjszabások	Teljesítménydíjak Ft/kW/év		Áramdíjak Ft/kWh	
		csúcsidei díj	csúcsidőn kívüli díj	csúcsidei díj	csúcsidőn kívüli díj
Nagyszűrés					
1.	Teljesítménydíjas I.	11 880	8 016	7,75	4,85
2.	Teljesítménydíjas II.	9 012	5 688	8,45	5,50
Középszűrés					
3.	Teljesítménydíjas I.	11 796	7 812	9,05	6,00
4.	Teljesítménydíjas II.	8 940	5 376	9,80	7,05
Kisfűrés					
5.	Teljesítménydíjas I.	11 196	7 248	9,60	6,50
6.	Teljesítménydíjas II.	8 508	5 160	11,20	7,80

b) Egyéb árak

ba) A tartalék teljesítmény rendelkezésre tartásának díja a csatlakozó berendezés feszültségszintjének megfelelő — berendezésenként számított — csúcsidőn kívüli díj 5% -a.

bb) A többirányú ellátás díja valamennyi feszültségszinten a csúcsidőn kívüli díj 10%-a.

bc) A tartalék csatlakozó berendezés díja — ha a berendezés az áramszolgáltató tulajdonát képezi — a fogyasztó által választott díjszabás berendezésenként számított csúcsidőn kívüli díjának 5%-a.

bd) A fogyasztónak a ba)–bc) pontokban felsorolt díjakat a lekötött teljesítményeinek megfelelően kell megfizetni.

be) A hétfélteljesítmény napi időarányos díja az éves csúcsidőn kívüli díj 1/250-ed része.

bf) A kiegészítő teljesítményért havonta a szerződés szerinti csúcsidőn kívüli díj 1/12 részének 25%-át kell fizetni. A vételezés időtartamára napi időarányos teljesítménydíjat is fizetni kell.

bg) Operatív teljesítményért vagy eseti többletteljesítményért

— csúcsidőszakban igénybe vehető többlet esetén a csatlakozási pontra vonatkozó éves csúcsidei díj 1/12 részét,

— csúcsidőn kívüli időszakban igénybe vehető többlet esetén a csatlakozási pontra vonatkozó éves csúcsidőn kívüli díj 1/12 részét

kell fizetni a megállapodás minden hónapjára.

bh) A csúcsidőn kívüli éjszakai többletteljesítmény díja az éves csúcsidőn kívüli díj 1/24-ed része, a csúcsidőn kívüli éjszakai többletigény minden hónapjában.

2. Áralkalmazási feltételek

a) Az 1. a) ponthoz:

aa) A fogyasztó a szerződésben a csúcsidőszakra és a csúcsidőn kívüli időszakra eredetileg lekötött teljesítményeket a szerződéses időszakon (12 hónapon) belül két alkalommal megváltoztathatja úgy, hogy ebből legfeljebb az egyik módosítás eshet november 1. és március 31. közé.

ab) A csúcsidei díja(ka)t, a csúcsidőn kívüli díjat, a tartalék teljesítmény díját és a tartalék csatlakozó berendezés díját az e módosítás utáni időszakra újból meg kell állapítani.

ac) Ha a fogyasztó a szerződés időtartamán belül a csúcsidőszakra és/vagy csúcsidőn kívüli időszakra lekötött teljesítményt a rendelkezésre álló teljesítményen felül növelni kívánja, akkor az áramszolgáltatónak meg kell vizsgálnia, hogy a megnövekedett igényt hogyan tudja kielégíteni. A vizsgálat eredménye alapján a külön jogszabályban² foglalt feltételek teljesítése után az áramszolgáltató a csúcsidei és/vagy a csúcsidőn kívüli díjat a szerződésmódosítás időpontjától növeli. A módosítás — a műszaki lehetőségek határain belül a szerződésmódosításban rögzített módon — vonatkozik a tartalék teljesítmény, a tartalék csatlakozó berendezés és a többirányú ellátás díjára is.

² Jelenleg a villamoshálózat-fejlesztési hozzájárulásról szóló 26/1995. (VII. 25.) IKM rendelet.

ad) Ha a szolgáltató az érvényes szerződés szerint főfogyasztónak szolgáltat villamos energiát, akkor a szolgáltatóval közüzemi szerződéses jogviszonyban álló al fogyasztó(k) napszakonkénti teljesítmény és energia igénybevétele az áramszolgáltató és a főfogyasztó között létrejött szerződésben foglaltak szerint kell figyelembe venni.

b) Az 1. *b)* ponthoz:

ba) A tartalék teljesítmény a szerződés érvénytartamára azonos értékkel köthető le. A fogyasztási helyen vételezett teljesítmény összege a tartalék teljesítmény igénybevétele esetén sem haladhatja meg a szerződésben a fogyasztási helyre üzemserű vételezésre összesen lekötött teljesítményt [az 1. *ba)* ponthoz].

bb) A díjszámítás alapja a fogyasztási helyre üzemserű vételezésre lekötött teljesítmény. Ha a fogyasztási helyre üzemserű vételezésre lekötött teljesítmény meghaladja a tartalék csatlakozó berendezésen keresztül szolgáltatható rendelkezésre álló teljesítményt, a díj számítási alapja az utóbbi érték [az 1. *bc)* ponthoz].

bc) A napi időarányos teljesítménydíj számítási alapját a kisegítésre lekötött teljesítmény képezi. A napi időarányos teljesítménydíj

— csúcsidei vételezés esetén az éves csúcsidei díj,

— csúcsidőn kívüli vételezés esetén az éves csúcsidőn kívüli díj

1/250-ed része. A számítást naptári napok szerint kell végezni úgy, hogy minden megkezdett nap — a díjfizetés szempontjából — egész napnak számít [az 1. *bf)* ponthoz].

B) Alapdíjas árszabás

1. Árak (díjtételek)

a) Nagyfeszültség és közepfeszültség

Díjszabások	Alapdíj	Áramdíj Ft/kWh	
	Ft/kVA/év	csúcsidei	csúcsidőn kívüli
Nagyfeszültség Alapdíjas kéttarifás	8028	9,60	6,50
Közepfeszültség Alapdíjas kéttarifás	7848	12,90	9,15

b) Kisfeszültség

Díjszabások	Alapdíj fázisonként	Áramdíj Ft/kWh		
	Ft/Amper/év	csúcsidei	csúcsidőn kívüli	egész napos
Kisfeszültség Alapdíjas kéttarifás	1644	14,40	10,55	—
Kisfeszültség Alapdíjas egytarifás	1144	—	—	13,70
Kisfeszültség Alapdíjas vezérelt külön mért	336	—	8,70	—

c) Egyéb árak

— A tartalék teljesítmény rendelkezésre tartásának díja a csatlakozó berendezés feszültségszintjének megfelelő alapdíj 5%-a.

— A tartalék csatlakozó berendezés díja — ha a berendezés az áramszolgáltató tulajdonát képezi — a fogyasztó által választott díjszabás berendezésenként számított alapdíjának 5%-a.

2. Árkalkalmazási feltételek

aa) Kisfeszültségen a fogyasztónál a fogyasztó által igényelt névleges áramerősség behatárolása kismegszakítóval, késes olvadóbiztosító betéttel vagy állítható túláramvédelemmel történik.

ab) Kisfeszültségen az elszámolás alapját képező áramértéket

— kismegszakító és késes olvadóbiztosító betét alkalmazása esetén a névleges áramerősségek fázisonkénti összegzésével,

— beállítható túláramvédelemmel ellátott megszakító alkalmazása esetén a fogyasztó által meghatározott és a szolgáltató részéről elfogadott (de 1 óránál nagyobb) kioldó áram fázisonként beállított érték összegével

kell figyelembe venni.

ac) A kismegszakítók névleges áramának ajánlott értékei az érvényes szabvány³ szerint az alábbiak: 6 A, 8 A, 10 A, 13 A, 16 A, 20 A, 25 A, 32 A, 40 A, 50 A, 63 A, 80 A, 100 A, 125 A.

A késes olvadóbiztosító betét névleges áramának ajánlott értékei az alábbiak: 30 A, 32 A, 35 A, 40 A, 50 A, 63 A, 80 A, 100 A, 125 A, 160 A, 200 A, 250 A, 315 A, 400 A, 500 A, 630 A, 800 A, 1000 A.

ad) Ha a fogyasztási hely üzemserű ellátására több, önálló túláramvédelemmel ellátott vezeték, illetve transzformátor — ide nem értve az egyidejűleg nem üzemeltethető tartalék transzformátort — szolgál, akkor az egyes túláramvédelmek névleges vagy fázisonként beállított áramerősség értékeinek összege alapján kell az alapdíj mértékét megállapítani.

ae) Közép- és nagyfeszültségen — az *af)* pontban leírtakon kívüli esetekben — az alapdíjat a fogyasztó által kért és szerződésben rögzített látszólagos teljesítmény (kVA) értékével kell meghatározni. Ez a teljesítmény nem lehet nagyobb a csatlakozási ponton rendelkezésre álló teljesítménynél.

A szerződésben rögzített teljesítmény igénybevételét az áramszolgáltató folyamatos méréssel ellenőrzi (1/4 órás átlagteljesítmény). A mérés során a ténylegesen igénybe vett látszólagos teljesítmény (kVA), legnagyobb (1/4 órás átlag) értéke kerül megállapításra. A szerződésben rögzített teljesítmény túllépése esetén a fogyasztó pótdíjat fizet. A pótdíj mértéke a túllépés minden megkezdett kVA-jára az éves alapdíj 1/4 része.

³ Jelenleg az MSZ IEC 898:1991 szabvány.

af) A nagyvasúti és közúti vontatásnál elszámolt látszólagos teljesítmény (kVA) alapja a havonkénti elszámolási időtartamban az arra alkalmas fogyasztásmérővel mért félórás átlagteljesítmény. A mérés feltételeinek kialakításáig az áramszolgáltató köteles elfogadni a vontatási fogyasztók által mért — a látszólagos teljesítmény érték meghatározáshoz szükséges — villamos adatokat. Az érintett áramszolgáltató jogosult az átadott mérési eredményeket ellenőriztetni. A vontatási fogyasztók szerződésében rögzíteni kell csatlakozási pontonként a rendelkezésre álló teljesítmény értékeket, mely értékek — egyéb megállapodás hiányában — az üzemviteli megállapodásokban közölt, a terhelés által behatárolt áramerősség értékek figyelembevételével határozhatók meg. Ezek a teljesítmény értékek azonosak az üzembiztos teljesítőképességekkel. A rendelkezésre álló teljesítmény túllépése esetén a fogyasztó pótdíjat fizet. A pótdíj mértéke a túllépés minden megkezdett kVA-jára az éves alapidíj 1/4 része. A pótdíj megfizetésével kapcsolatban e rendelet 3. §-ának (9) bekezdésében foglaltak az irányadóak.

b) Ha a fogyasztó a fogyasztási hely névleges csatlakozási teljesítményét meghatározó túláramvédelem áramerősségét (amper) vagy a szerződésben rögzített teljesítményét növelni kívánja, a növelt érték rendelkezésre állását követő elszámolási időszaktól kezdődően kell az alapidíjat a nagyobb érték után felszámítani.

c) Ha a fogyasztó a fogyasztási hely névleges csatlakozási teljesítményigényét meghatározó túláramvédelem áramerősségét (amper) csökkenteni kívánja, az írásbeli igényének bejelentését követő elszámolási időszaktól kezdődően a csökkentett érték után kell az alapidíjat felszámítani.

d) A b) és c) pontban meghatározott módosítási igények kielégítését követően a fogyasztó újabb módosítást csak legalább három hónap elteltével kezdeményezhet.

C) Az ideiglenes vételezés árszabása

1. Árak (díjtételek)

Sor-szám	Feszültség szint	Alapidíj		Áramdíj (egész napos) Ft/kWh
		Ft/Amper/nap	Ft/kVA/nap	
1.	Nagyfeszültség		27	7,70
2.	Középfeszültség		26	10,60
3.	Kisfeszültség	4		13,70

2. Árak alkalmazási feltételek

a) A napi időarányos alapidíjat a fogyasztó a villamos energia vételezés várható időtartamára

— ha annak időtartama 2 naptári hónapnál rövidebb, legkésőbb a hálózatra kapcsolás időpontjában egy összegben,

— ha két naptári hónapnál hosszabb, havonként előre köteles megfizetni.

b) Átalányelszámolás esetén a fogyasztó az áramdíjat, ha a villamos energia vételezés várható időtartama

— 2 naptári hónapnál rövidebb, legkésőbb a hálózatra kapcsolás időpontjában,

— ha 2 naptári hónapnál hosszabb, havonként előre köteles megfizetni.

D) Közvilágítási árszabás

1. Árak

Teljesítménydíj: 35 940 Ft/kW/év

Áramdíj: 13,70 Ft/kWh

2. Árak alkalmazási feltételek

a) A teljesítménydíj havi összege a hónap első napjáig üzembe helyezett (beépített) fényforrásoknak az előtéttekkel együtt számított névleges teljesítmény felvétele (kW) után számított éves díj 1/12-ed része.

b) Az áramdíjat a vételezett villamos energia mennyiségének (kWh)

— fogyasztásméréssel, vagy

— a fényforrásoknak az előtéttekkel együtt számított hatásos névleges teljesítményfelvétele és a szerződésben az egyes hónapokra megállapított világítási időtartam szorzata

alapján kell kiszámítani.

c) A működésképtelenné vált fényforrás teljesítménydíja és — mérés hiányában — áramdíja nem számítható fel a számlázási időszakra, ha annak cseréjét a szolgáltató az üzletszabályzatában meghatározott időtartamon belül nem végezte el.

E) A meddő villamos energia elszámolása

1. Az induktív meddő villamos energia elszámolása (külön megállapodás hiányában)

a) Az elszámolási időszakhoz tartozó induktív villamos energiának a hatásos villamos energia százalékában figyelembe veendő határértékei:

Nagyfeszültség	Középfeszültség	Kisfeszültség
40%	30%	20%

ba) Nagyfeszültségen az elszámolási időszakban vételezett hatásos villamos energia 40%-át meg nem haladó induktív meddőenergia díjmentes.

bb) Középfeszültségen az elszámolási időszakban vételezett hatásos villamos energia 30%-át meg nem haladó induktív meddőenergia díjmentes.

bc) Kisfeszültségen az elszámolási időszakban vételezett hatásos villamos energia 20%-át meg nem haladó induktív meddőenergia díjmentes.

c) Az a) pontban meghatározott határértékeket meghaladó meddőenergia esetén a 3. pont szerinti meddőenergia díjat kell fizetni az összes meddőenergia után.

2. A kapacitív meddő villamos energia elszámolása (külön megállapodás hiányában)

A kapacitív meddő villamos energia esetén a 3. pont szerinti díjat kell fizetni az összes meddőenergia után.

3. A meddő villamos energia díja

A fogyasztónak szolgáltatott villamos energia elszámolására a fogyasztó által választott adott díjszabás Ft/kWh-ban megadott csúcsidei áramdíj értékének a 15% -a, Ft/kVArh-ban kifejezve.

F) A transzformátorvesztés elszámolása

Áralkalmazási feltételek

a) A terhelt állapotú transzformátor hatásos veszteségét

— 500 kVA transzformátor névleges teljesítőképességgel a mért fogyasztás, illetve a mért teljesítmény 2,5%-ával,
— 501—1000 kVA transzformátor névleges teljesítőképesség között a mért fogyasztás, illetve a mért teljesítmény 1,5%-ával,

— 1001 kVA transzformátor névleges teljesítőképesség felett a mért fogyasztás, illetve a mért teljesítmény 1%-ával

kell számításba venni.

b) A hálózatra kapcsolt terheletlen transzformátor esetén a transzformátor típusának megfelelő mérési lapokon feltüntetett, az általános közüzemi szerződés mellékletében szereplő üresjárású hatásos veszteségét (kWh/hó), az üresjárású hatásos veszteségnek megfelelő teljesítmény értékét (kW), valamint — a transzformátor egyedi fázisjavítása hiányában — a meddőenergiáját (kVArh/hó) is el kell számolni a csatlakozási ponthoz tartozó szerződött tarifa díjszabás díjtételeivel.

2. számú melléklet

a 9/1999. (III. 19.) GM rendelethez

Az egyes napszakok (zónaidők) időtartama

1. Az egyes napszakok (zónaidők) időtartamát

— a mindenkor érvényes (közép-európai) időszámítás (a továbbiakban: téli időszámítás), illetve

— a külön jogszabály⁴ szerint elrendelt nyári időszámítás

tartama alatt a következőképpen kell figyelembe venni:

⁴ Jelenleg a nyári időszámítás alkalmazásáról szóló 39/1996. (III. 13.) Korm. rendelet.

Napszakok (zónaidők)	Nyári időszámítás	Téli időszámítás
Csúcsidőszak		
nappali	08—14 óra között	07—13 óra között
esti	18—21 óra között	17—20 óra között
Csúcsidőn kívüli időszak (völgyidőszak)		
éjszakai	21—08 óra között	20—07 óra között
nappali	14—18 óra között	13—17 óra között

2. A szombat és a vasárnap egész nap (24 óra) csúcson kívüli időszaknak (völgyidőszaknak) minősül.

3. Az 1. és 2. pontban leírtak érvényesek akkor is, ha
— a szombat vagy a vasárnap munkanapnak számít, vagy
— a munkaszüneti nap szombattól vagy vasárnaptól eltérő napra esik.

4. Azon fogyasztóknál, ahol a mérést vezérlő berendezéssel a szombati és vasárnapi napok zónaidője még nem vezérelhető, a zónaidőket átmenetileg minden nap az alábbiak szerint kell figyelembe venni:

Napszakok (zónaidők)	Nyári időszámítás	Téli időszámítás
Csúcsidőszak		
nappali	08—12 óra között	07—11 óra között
esti	18—21 óra között	17—20 óra között
Csúcsidőn kívüli időszak (völgyidőszak)		
éjszakai	21—08 óra között	20—07 óra között
nappali	12—18 óra között	11—17 óra között

A gazdasági miniszter 10/1999. (III. 19.) GM rendelete

a lakossági fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia árának megállapításáról

A villamos energia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló, az 1995. évi LXXI. törvénnyel módosított 1994. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: VET) 4. §-ának c) pontjában és 55. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) E rendelet hatálya — a (2) bekezdés figyelembevételével — a lakossági fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia legmagasabb árának és az árak alkalmazási feltételeinek megállapítására terjed ki.

(2) Nem terjed ki ezen rendelet hatálya azon lakossági fogyasztók villamos energia felhasználásának elszámolására, akik a lakossági fogyasztókon kívüli egyéb fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia árának megállapításáról szóló rendelet¹ szerint kívánnak általános közüzemi szerződést kötni.

(3) Az e rendeletben meg nem határozott fogalmakra a VET, valamint a VET egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 34/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet 1. számú mellékleteként kiadott Villamos Energia Közüzemi Szabályzat (a továbbiakban: VKSZ) fogalmai az irányadóak.

Fogalom meghatározások

2. §

E rendelet alkalmazásában

a) *áramdíj*: a fogyasztási helyen felhasznált villamos energia elszámolására alkalmazandó díj (egységár);

b) *tiszta áramdíjas díjszabások*: a felhasznált villamos energia ellenértékét kizárólag áramdíj alkalmazásával meghatározó díjszabások;

c) *vezérelt időszak*: az a korlátozott időszak (napszak), amelyre az áramszolgáltató köteles lehetővé tenni az adott fogyasztói berendezések villamos energia felhasználását.

Általános rendelkezések

3. §

(1) A lakossági fogyasztó által felhasznált villamos energia elszámolására — az 1. § (2) bekezdésének figyelembevételével — a (2)–(8) bekezdésekben foglaltak szerint a következő, tiszta áramdíjas díjszabásokat kell alkalmazni:

- lakossági általános díjszabás („A” díjszabás),
- lakossági vezérelt vételezés díjszabása („B” díjszabás),
- villamosenergia-ipari díjszabás („C” díjszabás).

(2) A fogyasztó — az 1. § (2) bekezdésének figyelembevételével — évente legfeljebb egy alkalommal kérheti a korábban általa választott díjszabásnak más árszabásra (díjszabásra) történő változtatását. Az új árszabás (díjszabás) a szolgáltató üzletszabályzatában meghatározott feltételek teljesülése után alkalmazható.

(3) A „C” díjszabással kell elszámolni a villamosenergia-ipari társaságok munkavállalói és nyugdíjasai által² vételezett villamos energiát évi 20 000 kWh-t meg nem haladó fogyasztás esetén. Az e feletti fogyasztást — a (4) és (5) bekezdésekben leírtak figyelembevételével — az „A” díjszabás díjtételével kell elszámolni.

¹ Jelen rendelet hatálybalépése után a lakossági fogyasztókon kívüli egyéb fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia árának megállapításáról szóló 9/1999. (III. 19.) GM rendelet [új nem lakossági tarifarendelet].

² A jogosultak körét, a vételezés feltételeit és szabályait a munkaügyi miniszter határozatával az ágazatra kiterjesztett Villamosenergiaipari Kollektív Szerződés, valamint a szolgáltatók üzletszabályzatai határozzák meg.

(4) A fogyasztó az „A”, illetve „C” díjszabás mellé a „B” díjszabást is választhatja.

(5) A „B” díjszabás szerint számolható el a szolgáltató és a lakossági fogyasztó között létrejött általános közüzemi szerződés alapján a fogyasztó által meghatározott bármely, szakaszosan is biztonságosan üzemeltethető — a vezérelt áramkörre fixen, nem dugaszolhatóan csatlakoztatott — fogyasztói berendezés fogyasztása.

(6) Az (5) bekezdés szerinti fogyasztói berendezések részére naponta összesen minimum 8 óra időtartamra kell a villamos energia ellátást biztosítani. A vezérelt időszakot a szolgáltató az általa felszerelt berendezéssel biztosítja.

(7) Amennyiben a fogyasztó villamos energia fogyasztásának elszámolása a rendelet hatálybalépését megelőzően kéttarifás fogyasztásmérő alkalmazásával történt, akkor a fogyasztást a továbbiakban is — változatlan feltételekkel — ezen mérés alapján kell az „A”, illetve „B” díjszabás díjtételeivel elszámolni.

(8) A lakossági fogyasztók részére szolgáltatott villamos energiának az (1) bekezdésben meghatározott díjszabásokhoz tartozó legmagasabb díjait e rendelet 1. számú melléklete tartalmazza. Ezen díjszabások egyéb alkalmazási területeit e rendelet 2. számú melléklete részletezi.

Felemelt díj

4. §

(1) A VET 52. §-a (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetekben alkalmazható felemelt díj mértéke megegyezik az „A” díjszabás áramdíjának négyszeresével.

(2) A felemelt díj alkalmazása esetén további díjtételek nem számíthatók fel.

Forgalmi adó

5. §

Az e rendelet 1. számú mellékletében közzétett díjak az általános forgalmi adót nem tartalmazzák.

Átmeneti és vegyes rendelkezések

6. §

(1) A szolgáltató — a kihirdetés után 30 napon belül — köteles a fogyasztó részére a rendelet 3. számú melléklete szerinti tartalommal tájékoztatást nyújtani.

(2) Amennyiben a fogyasztó máshogy nem rendelkezik, és e rendelet hatálybalépését megelőzően villamos energia fogyasztását a lakossági fogyasztók részére háztartási célra

szolgáltatott villamos energia díjának megállapításáról szóló, többször módosított 38/1995. (VIII. 25.) IKM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. számú mellékletének

a) „A” díjszabása szerint számolták el, akkor az e rendelet szerinti „A” díjszabást,

b) „B” díjszabása szerint számolták el, akkor az e rendelet szerinti „B” díjszabást,

c) „C” díjszabása szerint számolták el, akkor az e rendelet szerinti „C” díjszabást

kell alkalmazni a fogyasztás elszámolására.

Záró rendelkezések

7. §

(1) Ez a rendelet — a (6) bekezdés figyelembevételével — 1999. július 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a 38/1995. (VIII. 25.) IKM rendelet, valamint az azt módosító

- 12/1996. (II. 27.) IKM rendelet,
- 56/1996. (XII. 20.) IKIM rendelet,
- 12/1997. (III. 24.) IKIM rendelet,
- 27/1997. (VI. 25.) IKIM rendelet,
- 55/1997. (IX. 23.) IKIM rendelet,
- 75/1997. (XII. 21.) IKIM rendelet,
- 2/1998. (VII. 23.) GM rendelet,
- 22/1998. (XII. 19.) GM rendelet

hatályát veszti.

(3) Az e rendeletben foglaltakat első alkalommal a hatálybalépést követő első leolvasás utáni fogyasztás elszámolásánál kell alkalmazni. Éves számlázás esetén a VKSZ 14. § (4) bekezdés *b*) pontja szerint kell eljárni.

(4) A hatálybalépést követően az áramszolgáltató (vagy megbízottja) a szerződésben foglaltaktól eltérő időpontban is jogosult egyszeri külön mérőleolvasást végezni.

(5) Amennyiben a hatálybalépés után tervezett első leolvasás a fogyasztónak felróható okból kétszeri kíséreltetel nem hajtható végre, vagy írásbeli fogyasztói bejelentésből nem állapítható meg a számlázás alapjául szolgáló mérőállás, a számlázásnál az árváltozás hónapjának utolsó napjával mint osztónappal lehet az árváltozást megelőző és követő leolvasási adatok különbségét áralkalmazás szempontjából időarányosan megosztani.

(6) A lakossági díjszabásokkal elszámolt fogyasztók R. szerinti éves fogyasztási tömbjeinek végelszámolását — az R. 1. § (7) bekezdésének³ figyelembevételével — a hatálybalépés előtti utolsó, éves elszámolás időpontját követő időszakra soron kívül el kell végezni.

³ Az 1. számú mellékletben szereplő díjakhoz tartozó éves fogyasztási tömböket a számlázás során időarányosan kell alkalmazni, és egy év elteltével végelszámolást kell készíteni. Az éves fogyasztási tömbök igazolt társbérletként külön-külön alkalmazandók.

(7) Az e rendeletben foglalt áralkalmazási feltételek és díjak alkalmazásának kezdő időpontjáig az R. rendelkezései szerint kell eljárni.

Dr. Chikán Attila s. k.,
gazdasági miniszter

1. számú melléklet

a 10/1999. (III. 19.) GM rendelethez

A lakossági fogyasztók részére szolgáltatott villamos energia legmagasabb díjai forgalmi adó nélkül

Díjszabások	Áramdíjak Ft/kWh
„A” (lakossági általános)	18,70
„B” (lakossági vezérelt)	8,70
„C” (villamosenergia-ipari)	5,10

2. számú melléklet

a 10/1999. (III. 19.) GM rendelethez

Az e rendeletben közzétett szabályoknak megfelelően lehet elszámolni a lakossági fogyasztókon kívül — a fogyasztó igénybejelentése esetén —:

a) a lakóépületek közös helyiségeiben a lakók által közösen használt lakossági célú készülékek (villamos forróvíztároló, mosógép, centrifuga stb.) és az épület közös üzemeltetéséhez (pl. lift, lépcsőház világítás stb.) felhasznált villamos energiát, ha annak árát a lakók fizetik,

b) a tulajdonosok által lakott lakásokból álló, vagy a tulajdonosok és a bérlők által vegyesen lakott (ideértve a kizárólag bérlők által lakott) lakóépületek olyan külön mért villamos energia felhasználását is (pl. központi fűtőberendezés villamos energia fogyasztása), melynek ellenértéke közvetlenül a bérlők között kerül felosztásra,

c) magánszemély, lakás- és garázsszövetkezet tulajdonában lévő vagy általuk bérelt gépkocsitároló külön mért villamos energia felhasználását,

d) a lelkiismereti és a vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény 8. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és ugyanezen törvény 9. §-a szerint a bírósági nyilvántartásba felvett egyházak — hitéleti tevékenység folytatására szolgáló — épületeinek, helyiségeinek villamos energia felhasználását,

e) a diplomáciai rendeltetésű, lakás céljára is szolgáló épületek villamos energia felhasználását,

f) azoknak a nem nyereségorientált, szociális jellegű intézményeknek (pl. szociális otthon, rendház, szeretetotthon, gyermekotthon stb.) a teljes villamos energia felhasználását, amelyek a gondozottak vagy más minőségben ott lakók állandó bejelentett lakásul szolgálnak, ideértve az átmeneti szállást és a menekültek elhelyezésére szolgáló intézményt.

3. számú melléklet
a 10/1999. (III. 19.) GM rendelethez

A 6. § (1) bekezdésében előírt tájékoztatás tartalma

A 6. § (1) bekezdésében előírt tájékoztatásnak legalább az alábbi ismereteket és adatokat kell tartalmaznia:

1. Minden fogyasztónál:

Az új lakossági tarifarendszer közérthető leírása. A szolgáltató által a „B” díjszabást igénybe vevő fogyasztóknál alkalmazott vezérlési módszer, stratégia ismertetése.

2. Ezenkívül azon fogyasztóknál, akiknek az R. A) díjszabása szerinti éves fogyasztása elérte az 5000 kWh-t: Tájékoztató (példákkal illusztrálva) a lakosságon kívüli egyéb fogyasztók által [és a jelen rendelet 1. §-ának (2) bekezdése szerint a lakossági fogyasztók által is] választható árszabásokról, azok jellemzőiről, áralkalmazási feltételeiről, a választás feltételeiről és szempontjairól.

A gazdasági miniszter
11/1999. (III. 19.) GM
rendelete

a földgáz díjának megállapításáról

A gázszolgáltatásról szóló 1994. évi XLI. törvény (a továbbiakban: GSZT) 31. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel a GSZT 31. §-ának (1) bekezdésére — a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya a gázértékesítő és a gázszolgáltató által vezetéken értékesített, valamint a földgázüzemű járművek üzemanyagaként felhasznált földgáz (BTO 111020 00 00; VTSZ 2711 21 00 00) hatósági legmagasabb díjainak és áralkalmazási feltételeinek megállapítására terjed ki.

Fogalommeghatározások

2. §

(1) E rendelet alkalmazásában

a) *szállítóvezetékéről ellátott fogyasztó*: a gázértékesítő országos szállítóvezeték rendszeréről közvetlenül vételező fogyasztó;

b) *földgáz fűtőértéke*: az MSZ 2373 szabvány szerinti gáztechnikai normál állapotú, köbméterben mért száraz földgáz fűtőértéke;

c) *gáztechnikai normál állapot*: a földgáz olyan állapota, amikor az abszolút nyomása 101,325 kPa, a termodinamikai hőmérséklete 288,15 K;

d) *téli fogyasztási időszak*: a november 1-jétől március 31-ig terjedő időszak;

e) *alapidj*: éves díj, melyet a fogyasztó a szolgáltatás rendelkezésre állásáért, teljes naptári évre vonatkozóan fizet;

f) *teljesítménydíj*: éves díj, melyet a fogyasztó a téli fogyasztási időszakban lekötött legnagyobb teljesítmény után — annak rendelkezésre állásáért — teljes naptári évre vonatkozóan fizet;

g) *gázdíj*: az a díj, amelyet a fogyasztó (vásárló) az átvett földgáz hőmennyisége után fizet;

h) *időszakos (alternatív) fogyasztó*: a földgázt más energiahordozóval bármikor helyettesíteni tudó azon fogyasztó, aki a téli fogyasztási időszakban a szerződés szerint legalább 2500 m³/h teljesítmény tényleges vételezését képes megszakítani;

i) *kiegyenlítő (puffer) fogyasztó*: a földgázt a földgázfelhasználás egyenletessé tétele érdekében egyedi közüzemi szerződés alapján csak időszakonként vételező és a vételezést a gázszolgáltató (gázértékesítő) által rendelkezésre bocsátott mindenkori teljesítménynek megfelelően változtató fogyasztó.

(2) Az e rendeletben használt viszonteladói ár fogalma megegyezik a GSZT 31. §-ában használt viszonteladói ár fogalmával.

(3) Az e rendeletben használt szállítóvezetési, lakossági, nem lakossági ár fogalmak a GSZT 31. §-ában használt szolgáltatási ár fogalma alá tartoznak.

(4) Aze rendeletben külön meg nem határozott fogalmakra a GSZT, a GSZT végrehajtásáról szóló 3/1995. (I. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: VHR), a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény, az „MSZ 1648 Közszolgáltatású, vezeték nélküli földgáz” szabvány és a gázüzemű járművek üzemanyagellátó berendezéseiről szóló 6/1993. (V. 12.) IKM rendelet meghatározásai vonatkoznak.

Általános rendelkezések

3. §

(1) A gázértékesítő és a gázszolgáltató által értékesített földgáz esetében alkalmazható árszabásokat és az áralkalmazás feltételeit a 4—8. §-ok tartalmazzák.

(2) Az e rendeletben szereplő áralkalmazási feltételeket és díjakat kell alkalmazni a felek eltérő (díjak tekintetében a rendeletben szereplőnél alacsonyabb díjakban történő) megállapodásának hiányában.

(3) A földgáz vásárlója által fizetendő gázdíj összegét — a szolgáltatott (átvett) földgáz köbméterben mért és gáztechnikai normál állapotra átszámított térfogatának, — a mérési időszakra hiteles mérőeszközzel meghatározott átlagos fűtőértéknek, valamint — az egységnyi hőmennyiségre vonatkozó gázdíjnak az összeszorzásával kell megállapítani.

(4) A gáztechnikai normál állapotra történő térfogatát-számítás okán a gázmérőn leolvasott és a számlán szereplő fogyasztás m^3 -ben kifejezett mennyisége egymástól eltérhet.

(5) Ha a gázszolgáltató, illetve a fogyasztó rendelkezik a gázmennyiség és a gázminőség mérésére alkalmas hiteles mérőeszközzel, az érintett felek a hőmennyiség elszámolására külön megállapodást köthetnek.

(6) Az elszámolás alapja a hitelesített mérőműszeren mért — a gázértékesítő, illetve a gázszolgáltató által a mérési időszakra meghatározott — átlagos fűtőérték, amit kéttizedes MJ/m^3 értékre kell kerekíteni.

(7) Üzemi állapotról gáztechnikai normál állapotra történő átszámításnál a jelen rendelet 2. számú mellékletében felsorolt hitelesítési előírásokban foglaltak az irányadóak.

(8) A fogyasztó a 6. és 7. §-okban szereplő alapidíjat havi vagy a szerződésben rögzített időszaki ütemezés szerint, fogyasztási helyenként köteles megfizetni.

(9) Az 5. és 7. §-okban szereplő teljesítménydíj összegét — a téli fogyasztási időszakban MJ/h -ban megállapított (lekötött) legnagyobb teljesítmény, és — az egységnyi teljesítményre vonatkozó teljesítménydíj összeszorzásával kell megállapítani.

(10) A (8) bekezdés szerinti alapidíj és a (9) bekezdés szerinti teljesítménydíj havi vagy szerződés szerinti hányada minden hónap első napján, vagy a szerződésben rögzített megfelelő időszak első napján esedékes. A földgázszolgáltatásba év közben bekapcsolódó új fogyasztó az alapidíj vagy a teljesítménydíj időarányos részét fizeti. A megkezdett hónap vagy időszak egész hónapnak vagy időszaknak számít.

(11) A tárgyhóra eső — az 5—7. §-okban szereplő — alapidíjakat, illetve teljesítménydíjakat hőközi fogyasztóváltozás esetén a korábbi fogyasztó, hó elsejével történő fogyasztóváltozás esetén az új fogyasztó köteles megfizetni.

(12) Ha a fogyasztó egy telephelyén több gázmérő található, az adott árszabáson belüli szabályokat a gázmérők névleges teljesítményének összege alapján kell alkalmazni.

(13) Az egyes árszabások esetén alkalmazható legmagasabb díjakat e rendelet 1. számú melléklete tartalmazza. A díjak az általános forgalmi adót nem tartalmazzák.

(14) A GSZT 26. §-a (2) bekezdésének c) pontjában említett — gázmérő befolyásolásával — való vételezés, az f), g), h), i) és j) pontjaiban meghatározott szerző-

désszegés, valamint a GSZT 26. § (3) bekezdésében meghatározott szabálytalan vételezés esetén a fogyasztó a GSZT 27. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felemelt díjat köteles fizetni a gázszolgáltató részére. A felemelt díj mértékét ezen rendelet 1. számú mellékletének G) fejezete tartalmazza. A felemelt díj alkalmazásánál a mennyiséget a Gázszolgáltatási Közüzemi Szabályzat (VHR 1. számú melléklete) 14. §-ának (4) bekezdése szerint kell megállapítani.

(15) A gázszolgáltatásból szerződésszegés miatt kikapcsolt fogyasztó a kikapcsolás időtartamára is köteles az alapidíjat vagy teljesítménydíjat megfizetni.

(16) A $21—27,2 MJ/m^3$ fűtőértékű földgázok teljesítménydíjából, alapidíjából és gázdíjából a fűtőérték minden megkezdett $0,4 MJ/m^3$ csökkenése után legalább 0,2% engedményt kell adni.

(17) A $21,0 MJ/m^3$ fűtőértéket meg nem haladó földgáz esetében, az el nem éghető rész (inerttartalom) minden megkezdett térfogatszázaléka után

- $17,01—21,0 MJ/m^3$ fűtőérték között legalább $41 kJ/m^3$,
- $13,01—17,0 MJ/m^3$ fűtőérték között legalább $54 kJ/m^3$,
- $13,0 MJ/m^3$ fűtőérték alatt legalább $69 kJ/m^3$

fűtőérték engedményt kell adni.

(18) Amennyiben az 1. számú mellékletben közzétett díjakkal elszámolt fogyasztóknál a hatálybalépés után tervezett első gázmérő leolvasás a fogyasztó hibájából nem hajtható végre, és a számlázás alapjául szolgáló mérőállás fogyasztói bejelentésből sem állapítható meg, a gázszolgáltató vagy annak megbízottja a gázszolgáltató Üzletszabályzatában rögzített módon — a szolgáltató rendelkezésére álló bázisadat alapján — jogosult a fogyasztást megállapítani. Amennyiben bázisadat nem áll rendelkezésre (pl. új fogyasztó), vagy a fogyasztó a bázisadat ellen bizonyítottan jogos kifogást emel, — a gázszolgáltató Üzletszabályzatában rögzített feltételek mellett — a fogyasztóval történt megállapodás szerint kell eljárni.

Viszonteladói árszabás

4. §

(1) Ezt az árszabást kell alkalmazni a gázértékesítő által a gázszolgáltató részére történő földgázértékesítés ellenértékének meghatározására.

(2) A gázszolgáltató az általa átvett földgázért a (3) bekezdés szerinti viszonteladói teljesítménydíjat ($Ft/MJ/nap$), és a 3. § (3) bekezdés szerinti gázdíjat fizet. A viszonteladói teljesítménydíj havi vagy szerződés szerinti hányada minden hónap első napján vagy a szerződésben rögzített megfelelő időszak első napján esedékes.

(3) A viszonteladói teljesítménydíj éves összegét — a téli fogyasztási időszakra a gázszolgáltató által lekötött legnagyobb napi teljesítmény, és

— az egységnyi teljesítményre vonatkozó viszonteladói teljesítménydíj

összeszorzásával kell megállapítani.

(4) A gázszolgáltató az általa ellátott kiegyenlítő fogyasztók éves, valamint az időszakos fogyasztók téli fogyasztási időszakon kívüli — igazolt — fogyasztása után viszonteladói díjkezdvezményre jogosult. A viszonteladói díjkezdvezmény összegét

— az ezen fogyasztók által ily módon vételezett hőmennyiség,

— az egységnyi hőmennyiségre vonatkozó viszonteladói díjkezdvezmény

összeszorzásával kell megállapítani.

(5) Ha a gázértékesítő a téli fogyasztási időszakban a földgáz átadásának szünetelését rendeli el a gázszolgáltató által ellátott időszakos fogyasztó esetében és a gázszolgáltató által lekötött legnagyobb napi teljesítményben ezen fogyasztó lekötött teljesítménye is — a gázértékesítő és a gázszolgáltató közötti szerződés szerint igazoltan — szerepel, a gázszolgáltató a (4) bekezdésen túl további, naponként számítandó díjkezdvezményre jogosult. Ezen kedvezmény értékét

— a gázszolgáltató és az érintett fogyasztó közötti szerződésben lekötött teljesítmény (MJ/h) 24-szerese,

— a gázszolgáltató által lekötött napi teljesítmény (MJ/nap) hányadosa

alapján kell kiszámítani oly módon, hogy az előbbi hányadost meg kell szorozni az éves viszonteladói teljesítménydíj 365-öd részével.

(6) A hőmérséklet miatti, illetve attól független napi teljesítmény túllépés eseteit és feltételeit a felek közötti szerződésben kell meghatározni.

(7) A viszonteladói árszabás díjai a gázszagosítás ellenértékét nem tartalmazzák.

(8) Ezen árszabás díjtételeit e rendelet 1. számú mellékletének A) fejezete tartalmazza.

Szállítóvezetési árszabás

5. §

(1) Ezt az árszabást kell alkalmazni a gázértékesítő által szállítóvezetékéről ellátott fogyasztók részére szolgáltatott földgáz elszámolására.

(2) Az (1) bekezdés szerint szolgáltatott földgázért a fogyasztó az e rendelet 3. § (3) bekezdése alapján megállapított gázdíjat és a 3. § (9) bekezdése alapján megállapított teljesítménydíjat fizet.

(3) Ezen árszabás egyéb áralkalmazási feltételei értelemszerűen megegyeznek a nem lakossági árszabásról szóló 7. § (6)—(12) bekezdéseiben szereplő áralkalmazási feltételekkel.

(4) Ezen árszabás díjtételeit e rendelet 1. számú mellékletének B) fejezete tartalmazza.

Lakossági árszabás

6. §

(1) Ezt az árszabást kell alkalmazni a gázszolgáltató által a lakossági fogyasztó részére, háztartási célra szolgáltatott földgáz elszámolására.

(2) E rendelet alkalmazása szempontjából háztartási célnak minősül:

a) a természetes személyek háztartási, főzési, sütési, fűtési, használati melegvíz-szolgáltató (konyhai, fürdőszobai) és hűtési berendezéseinek,

b) a lakóépületben a lakások rendeltetésszerű használatához tartozó helyiségek (pl. lépcsőház, folyosó, mosókonyha, szárító, gyermekkocsi-tároló, gépkocsitároló, kapualj, központi berendezések helyiségei) fűtését szolgáló berendezések,

c) a lakóépület fűtésére (hűtésére) és használati melegvíz előállítására engedélyezett központi fűtőberendezés földgázfogyasztása.

(3) A lakossági fogyasztó — a (8) bekezdés kivételével — a háztartási célra elfogyasztott földgázért a 3. § (3) bekezdése alapján meghatározott gázdíjat, a szolgáltatás rendelkezésre állásáért pedig fogyasztási helyenként a 3. § (8) bekezdése szerinti alapidíjat fizet.

(4) Ha a fogyasztó fogyasztását mérő gázmérő(k) névleges (össz)teljesítménye eléri vagy meghaladja a 20 m³/h értéket, a fogyasztó az alapidíjat a gázmérő(k) névleges (össz)teljesítménye alapján köteles fizetni. Az ebben az esetben a földgáz fogyasztás elszámolásához újonnan beépíthető gázmérők névleges teljesítményét e rendelet 4. számú melléklete tartalmazza.

(5) Ha a (4) bekezdés szerinti alapidíjat fizető fogyasztó gázmérőjének névleges teljesítménye a beépített gázüzemi berendezések névleges teljesítményeinek összegéhez viszonyítva 15%-nál nagyobb, a fogyasztó kezdeményezheti a gázmérő cseréjét a gyártási méretsorozatnak megfelelő típusú és teljesítményű gázmérőre. A fogyasztói kezdeményezést a gázszolgáltató, a rendelkezésére álló műszaki adatok figyelembevételével (beépített gázmérő névleges teljesítménye, üzemelő berendezések száma, teljesítménye, éves gázfelhasználás stb.) köteles 30 napon belül felülvizsgálni. A mérőcserére vonatkozó jogos fogyasztói kezdeményezés esetén a gázszolgáltató a mérőcserét nem tagadhatja meg, és köteles a felülvizsgálat időpontját követő 3 hónapon belül elvégezni. A fenti mérőcserével kap-

csolatos gázmérőkötés kialakításának költsége a fogyasztót terheli, kivéve, ha a gázszolgáltató az indokolt gázmérőcserét határidőn belül nem hajtja végre. A felülvizsgálat után a szolgáltató a fogyasztást a műszakilag indokolt gázmérő teljesítményének megfelelő tarifával köteles elszámolni. Az új gázmérő beszerzésnek költsége a gázmérő tulajdonosát terheli.

(6) Ha a gázszolgáltató egy naptári napnál hosszabb üzemzavar miatt földgázt nem szolgáltat, az alapdíjat a kieső napok arányában nem kell megfizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a tervszerű karbantartás miatti kiesésre.

(7) Ha a lakóépületben és a vegyes rendeltetésű (részben lakás, részben egyéb célra használt) épületben (a továbbiakban együtt: lakóépület) a lakossági fogyasztók és a lakossági fogyasztókon kívüli fogyasztók szükségletét közös kazánból elégítik ki, és a szükséges földgázt közös mérőberendezésen mérik, a földgázfogyasztást a lakossági árszabással kell elszámolni.

(8) Azokban a lakóépületekben, amelyekre nem vonatkozik a (7) bekezdés és a szolgáltatott földgáz mérése lakásonként nem megoldott, a fogyasztott földgázért lakásonként

— az 1. számú melléklet *D*) fejezetében szereplő egységárnak, és

— a 3. számú mellékletben a lakás típusa és a beépített gázfogyasztó készülék(ek) által meghatározott fogyasztásnak az összeszorzásával meghatározott átalánydíjat kell fizetni.

(9) Ezen árszabás díjtételeit e rendelet 1. számú mellékletének *C*) és *D*) fejezete tartalmazza.

Nem lakossági árszabás

7. §

(1) Ezt az árszabást kell alkalmazni a gázszolgáltató által ellátott azon fogyasztók földgázfogyasztásának elszámolására, akik számára nem a lakossági (6. §) vagy üzemanyag (8. §) árszabást kell alkalmazni.

(2) Ha a nem lakossági fogyasztó fogyasztását mérő gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítménye telephelyenként nem éri el a 20 m³/h értéket, a fogyasztó a 3. § (3) bekezdése szerint meghatározott gázdíjat és a 3. § (8) bekezdése szerinti alapdíjat köteles fizetni.

(3) Ha a nem lakossági fogyasztó fogyasztását mérő gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítménye telephelyenként 20—100 m³/h érték között van, a fogyasztó a 3. § (3) bekezdése szerint meghatározott gázdíjat és a 3. § (8) bekezdése szerinti — a gázmérő névleges (össz-)teljesítményétől függő — alapdíjat köteles fizetni. Az ebben az esetben a földgázfogyasztás elszámolásához újonnan beépíthető gázmérők névleges teljesítményét

az e rendelet 4. számú mellékletének *a*) pontja tartalmazza.

(4) Ha a nem lakossági fogyasztó fogyasztását mérő gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítménye telephelyenként 100 m³/h-nál nagyobb, a fogyasztó a 3. § (3) bekezdése szerint meghatározott gázdíjat és a 3. § (9) bekezdése szerinti teljesítménydíjat köteles fizetni. Ezen fogyasztók teljesítményekötése nem lehet kisebb 101 m³/h-nál.

(5) Ha a gázmérő(k) 100 mbar-nál nagyobb üzemi nyomású szakaszba van(nak) beépítve, a gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítményét gáztechnikai normál állapotra át kell számítani. Az átszámításnál üzemi értéként a gázmérő(k)nél mért üzemi nyomás átlagát, illetve a szolgáltatott gáz hőmérsékletének éves átlagát kell figyelembe venni.

(6) Ha a gázszolgáltató a (2) és (3) bekezdésben meghatározott fogyasztó esetében egy naptári napnál hosszabb üzemzavar miatt földgázt nem szolgáltat, az alapdíjat a kieső napok arányában nem kell megfizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a tervszerű karbantartás miatti kiesésre.

(7) Ha a gázszolgáltató a (4) bekezdésben meghatározott fogyasztó esetében a lekötött teljesítményt 24 óránál hosszabb ideig üzemzavar miatt nem szolgáltatja, a teljesítménydíjat a kieső — az évi lekötött mennyiség és a lekötött teljesítmény arányában számított — teljesítmény-órákra nem kell megfizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a tervszerű karbantartás miatti kiesésre.

(8) Ha a fogyasztó a szerződésben lekötött teljesítménynél legalább egy órán keresztül folyamatosan többet vételez, ez a GSZT 26. §-ának (2) bekezdés *a*) pontja alapján szerződésszegésnek minősül, és a fogyasztónak a GSZT 27. §-a (1) bekezdés *a*) pontjában említett pótdíjat kell fizetnie. A pótdíj a jogosulatlanul igénybe vett többletteljesítmény éves teljesítménydíjának 1,25-szöröse. Ismételt túllépés esetén a teljesítmény túllépés pótdíját a gázszolgáltató a havi legnagyobb túllépés után havonta külön-külön újra felszámíthatja.

(9) Az időszakos fogyasztó olyan egyedi vagy általános közüzemi szerződést köthet, amelynek alapján a téli fogyasztási időszakban csak azokra a napokra fizet teljesítménydíjat, amely napokon földgázt vételez. A teljesítménydíj összegét

— a időszakos fogyasztó által a téli fogyasztási időszakban lekötött legnagyobb teljesítmény alapján számított teljesítménydíj 365-öd részének, és

— a téli fogyasztási időszak tényleges fogyasztási napjainak

az összeszorzásával kell megállapítani.

(10) A gázszolgáltató (szállítóvezetési árszabás esetén a gázértékesítő) a 2. § (1) bekezdés *h*) pontjában szereplő teljesítményekötést el nem érő fogyasztó esetében is köthet a (9) bekezdésben említett szerződést, de erre nem kötelezhető.

(11) A kiegyenlítő fogyasztó jogosult olyan szerződés kötésére, amely szerint teljesítménydíjat az ezen szerződés alapján elfogyasztott földgáz után nem fizet.

(12) Az időszakos vagy a kiegyenlítő fogyasztóval kötött szerződésnek tartalmaznia kell azt a fogyasztói vállalást, hogy a gázszolgáltató kérésére az időszakos fogyasztó legfeljebb 2, a kiegyenlítő fogyasztó legfeljebb 1 órán belül vételezését befejezi. Amennyiben a megjelölt határidőn belül az időszakos vagy a kiegyenlítő fogyasztó a földgázvételezést nem fejezi be, a gázszolgáltató jogosult a korlátozás alá eső teljesítmény alapján számított teljesítménydíj 365-öd részét felszámítani minden, a megjelölt határidő után megkezdett órára.

(13) Ha a (3) bekezdés szerinti fogyasztó gázmérőjének névleges teljesítménye a beépített gázüzemi berendezések névleges teljesítményeinek összegéhez viszonyítva 15% -nál nagyobb, a fogyasztó kezdeményezheti a gázmérő cseréjét a gyártási méretsorozatnak megfelelő típusú és teljesítményű gázmérőre. A fogyasztói kezdeményezést a gázszolgáltató, a rendelkezésére álló műszaki adatok figyelembevételével (beépített gázmérő névleges teljesítménye, üzemelő berendezések száma, teljesítménye, éves gázfelhasználás stb.) köteles 30 napon belül felülvizsgálni. A mérőcserére vonatkozó jogos fogyasztói kezdeményezés esetén a gázszolgáltató a mérőcserét nem tagadhatja meg, és köteles a felülvizsgálat időpontját követő 3 hónapon belül elvégezni. A fenti mérőcserével kapcsolatos gázmérőkötés kialakításának költsége a fogyasztót terheli, kivéve, ha a gázszolgáltató az indokolt gázmérőcserét határidőn belül nem hajtja végre. A felülvizsgálat után a szolgáltató a fogyasztást a műszakilag indokolt gázmérő teljesítményének megfelelő tarifával köteles elszámolni. Az új gázmérő beszerzésének költsége a gázmérő tulajdonosát terheli.

(14) A közvilágítási célú fogyasztás elszámolása esetén a közterületeket megvilágító berendezések karbantartási és fenntartási költségeinek megfizetése tekintetében külön megállapodást kell kötni (beleértve a világítótestek pótlásának és cseréjének a költségeit is).

(15) Ezen árszabás díjtételeit e rendelet 1. számú mellékletének E) fejezete tartalmazza.

Üzemanyag árszabás

8. §

(1) Ezt az árszabást kell alkalmazni annak a földgáz mennyiségnek az elszámolására, amelyet a gázüzemű járművek üzemanyagaként közforgalmú autógáz töltőállomáson kereskedelmi céllal értékesítenek.

(2) Ezen árszabás díjtételét e rendelet 1. számú mellékletének F) fejezete tartalmazza.

Vegyes rendelkezések

9. §

(1) A gázszolgáltató a gázellátásba bekapcsolt településen a mérési időszakra meghatározott átlagos fűtőértéket köteles rendszeresen, a helyileg szokásos módon közzétenni.

(2) Az a gázszolgáltató, amely a lakossági árszabású fogyasztóknál nyomáskorrekciót alkalmaz, a szolgáltatási területére hiteles mérőeszkővel mért légköri (barometrikus) nyomásértékeket köteles rendszeresen, a helyileg szokásos módon közzétenni.

(3) A gázértékesítő és a gázszolgáltató köteles lehetővé tenni, hogy a gázellátásba bekapcsolt település önkormányzata, valamint a területileg illetékes fogyasztóvédelmi szervezetek az (1)—(2) bekezdések szerinti méréseket és számításokat ellenőrizhessék, vagy ellenőriztethessék.

(4) Ha a fogyasztó a szolgáltatott földgáz ellenértékét előre megfizeti (pl. mágneskártyás gázmérő esetében), átlagos fűtőértéknek a fogyasztási helyre vonatkozóan a vásárlás napját megelőző hat naptári hónap tényleges fűtőértékének kéttized MJ/m³-re kerekített számtani átlagát kell tekinteni, és a gázdíjat

— az így számított átlagos fűtőérték,

— a vásárolt földgáz köbméterben mért mennyiségének, és

— a vásárlás időpontjában az egységnyi hőmennyiségre vonatkozó díjnak

az összeszorzásával kell megállapítani. Az alaplíj fizetése a következő vásárlás alkalmával utólag történik, az előző vásárlás óta eltelt időszakban érvényes alaplíjak összegzésével. A megkezdett hónap egész hónapnak számít.

Átmeneti rendelkezések

10. §

(1) E rendelet kihirdetését követően, de még a hatálybalépés előtt a gázszolgáltató köteles az új tarifarendszert a rendelkezésére álló eszközök (röplap, sajtó, ügyfélszolgálati iroda stb.) útján a fogyasztókkal megismertetni. Az ismertetésnek elsősorban a tarifarendszer új elemeire és a hatálybalépés előtt érvényes tarifarendszertől való eltérésekre kell kiterjednie.

(2) A rendelet kihirdetésekor az 1. számú melléklet a díjakat az 1998. július 1-jei árszinten tartalmazza.

(3) A 20 m³/h névleges (össz-)teljesítménynél kisebb gázmérővel rendelkező fogyasztók által fizetendő alaplíj(ak) árváltozások utáni nagysága legfeljebb olyan % -os mértékkel haladja meg az e rendelet kihirdetésekor az 1. számú mellékletben közzétett alaplíj(ak) nagyságát, amilyen mértékben az átlagár árváltoztatások utáni nagysága haladja meg az e rendelet kihirdetésekor az 1. számú mellékletben közzétett díjtételek alapján számított átlagárat.

Záró rendelkezések

11. §

(1) E rendelet a 10. § kivételével — és a (3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — 1999. július 1-jén lép hatályba. E rendelet 10. §-a a kihirdetés időpontjában lép hatályba.

(2) Az e rendelet mellékletében szereplő díjat a rendelet hatálybalépését követő első mérőleolvasás utáni fogyasztás elszámolásánál kell hatósági legmagasabb árként alkalmazni.

(3) Az e rendeletben közzétett ár (díj) a hatálybalépés előtt kötött szerződések részévé válik, kivéve, ha a felek az eredeti szerződés változatlan fenntartásában, vagy az e rendeletben foglaltaknál alacsonyabb ár (díj) alkalmazásában állapodtak meg.

(4) Az e rendeletben foglalt áralkalmazási feltételeket, továbbá a rendelet 1. számú mellékletének B) és E) fejezeteiben szereplő teljesítménydíjakat és kiegészítő díjakat, valamint F) és G) fejezeteiben szereplő díjakat 1999. július 1-jétől, az A) fejezetben szereplő viszonteladói teljesítménydíjat és gázdíjat 1999. július 10-től kezdődően, a B)—E) fejezetekben szereplő alapdíjakat és gázdíjakat az 1999. július 1-je utáni első leolvasást követő fogyasztás elszámolásánál kell alkalmazni. A szállítóvezetési, a lakossági és a nem lakossági árszabás alap- és teljesítménydíját a hatálybalépés utáni első kibocsátott számlában kell alkalmazni.

(5) Az e rendeletben foglalt áralkalmazási feltételek, továbbá a rendelet 1. számú mellékletében szereplő díjak alkalmazásának kezdő időpontjáig a 43/1994. (XII. 27.) és 13/1993. (VII. 6.) IKM rendeletek mellékleteiben szereplő díjakat kell alkalmazni.

(6) A rendelet hatálybalépését követően a gázértékesítő és a gázszolgáltató (vagy megbízottja) a szerződésben foglaltaktól eltérő időpontban is jogosult minden árváltozást követően egyszeri külön mérőleolvasást végezni.

Dr. Chikán Attila s. k.,
gazdasági miniszter

1. számú melléklet

a 11/1999. (III. 19.) GM rendelethez

A földgáz legmagasabb díjai ÁFA nélkül

A) Viszonteladói árszabás

Éves viszonteladói teljesítménydíj (Ft/MJ/nap)	Viszonteladói gázdíj (Ft/MJ)	Viszonteladói díjkezdvezmény (Ft/MJ)
7,44	0,526	0,0466

B) Szállítóvezetési árszabás

Éves szállítóvezetési teljesítménydíj (Ft/MJ/h)	Szállítóvezetési gázdíj (Ft/MJ)
386	0,532

C) Lakossági fogyasztás árszabása

Gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítménye (m ³ /h)	Éves lakossági alapdíj (Ft)	Éves lakossági alapdíj* [Ft/(m ³ /h)]	Gázdíj (Ft/MJ)
20-nál kisebb	1800	—	0,819
20 és 20-nál nagyobb	—	3182	0,714

* m³/h a gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítményére vonatkoztatva.

D) Mérővel nem rendelkező lakások árszabása

Fogyasztás egységára (Ft/MJ)	0,849
------------------------------	-------

E) Nem lakossági árszabás

Gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítménye (m ³ /h)	Éves alapdíj (Ft)	Éves alapdíj* [Ft/(m ³ /h)]	Gázdíj (Ft/MJ)
20-nál kisebb	1800	—	0,819
20—100	—	3182	0,714

Gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítménye nagyobb 100 m ³ /h-nál Teljesítménylekötés	Éves teljesítménydíj (Ft/MJ/h)	Gázdíj (Ft/MJ)
101—500	400	0,573
500-nál nagyobb	386	0,534

* m³/h a gázmérő(k) névleges (össz-)teljesítményére vonatkoztatva.

F) Üzemanyag árszabás

Üzemanyagdíj (Ft/nm ³)	90,2
------------------------------------	------

G) Felemelt díj

Felemelt gázdíj (Ft/MJ)	2,00
-------------------------	------

2. számú melléklet

a 11/1999. (III. 19.) GM rendelethez

Üzemi állapotról gáztechnikai normál állapotra történő átszámításnál

a) szűkítőelemes (mérőperemes) mérők esetén az Országos Mérésügyi Hivatal HE 64/1989. számú hitelesítési előírásában foglaltakat,

b) turbinás, forgódugattyús, valamint örvénylevél-sos elven működő mérők esetén az Országos Mérésügyi Hivatal HE 75/1992. számú hitelesítési előírásában foglaltakat,

c) lemezes (membrános) mérő esetén az Országos Mérésügyi Hivatal HE 2/1996. számú hitelesítési előírásában foglaltakat kell alkalmazni.

3. számú melléklet

a 11/1999. (III. 19.) GM rendelethez

Gázmérővel nem rendelkező lakások földgáz fogyasztása az átalánydíj meghatározásához

MJ/hó

Lakás típusa	2 lángú gáztűzhely	3-4 lángú gáztűzhely	4 lángú gáztűzhely elektromos sütővel	Garzon gáztűzhely	Gáz hűtőszekrény
1 szobás	210	300	240	250	454
1,5 szobás	300	370	310	310	454
2 szobás*	350	450	390	390	454
2,5 szobás**	410	520	460	450	454
3 szobás***	470	600	540	520	454
3,5 szobás	530	690	630	600	454
4 szobás	610	750	690	660	454

* Az 1+2 és 1/2 szobás lakás is ide tartozik.

** Az 1+3 és 1/2 szobás lakás is ide tartozik.

*** A 2+2 és 1/2 szobás lakás is ide tartozik.

Az ebédlő az átalánydíj-fizetés szempontjából félszobának minősül.

4. számú melléklet

a 11/1999. (III. 19.) GM rendelethez

Az újonnan beépíthető gázmérők

Méretsor	Névleges teljesítmény (m ³ /h)
a)	
G—25	25
G—40	40
G—65	65
G—100	100
b)	
G—160	160

III. rész HATÁROZATOK

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 67/1999. (III. 19.) KE határozata

bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

*dr. Kárpáti Zoltánné dr. Iváncsics Máriaát,
dr. Ondok Lászlót és
Végsőné dr. Juhász Évát*

1999. március 31-i hatállyal — lemondásukra tekintettel — bírói tisztségükből felmentem;

*dr. Barkasz Lászlót,
dr. Buzás Zoltánné dr. Czakó Margitot,
dr. Csapó Barnát,
dr. Hajnal Mihályt,
dr. Hegedüs István,
dr. Hornyák Kálmánt,
dr. Ignáczné dr. Balogh Rozáliát,
dr. Szurasenkó Istvánt és
dr. Tordai Ferencet*

1999. március 31-i,

dr. Szigeti Lajost

1999. október 4-i,

dr. Tóth Aladárnét

1999. október 11-i hatállyal — a felső korhatár elérése miatt — bírói tisztségükből felmentem;

dr. Sóth Lászlónét

1999. december 31-i hatállyal — nyugállományba helyezés iránti kérelmére — bírói tisztségéből felmentem;

*dr. Hirtling Ibolyát,
Koblenczné dr. Kocsis Noémi Andreát,
dr. Madarász István,
dr. Mártonyi Krisztinát,
dr. Mile Szilviát,
dr. Molnár Istvánnét,
Szabó Sándorné dr.-t és
dr. Turcsányi Bernadettet*

az 1999. április 1. napjától 2002. március 31. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 1999. évi március hó 18. napján

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

IRÁNYMUTATÁSOK, IV. rész JOGEGYSÉGI HATÁROZATOK

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

3/1999. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának büntető jogegységi tanácsa a legfőbb ügyész indítványa alapján az 1999. évi február hó 15. napján tartott nem nyilvános ülésen meghozta, és február hó 23. napján kihirdette a következő

jogegységi határozatot:

A kitarthatóság (Btk. 206. §) akkor is természetes egység, és nem létesül bűnhalmazat, ha az elkövető több olyan személlyel tartatja ki magát, aki üzletszerű kéjelgést folytat.

INDOKOLÁS

A legfőbb ügyész az 1997. évi LXVI. törvény (Bsz.) 29. §-a (1) bekezdése *a*) pontjának II. fordulatra hivatkozva jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta.

Az indítvány szerint a bírói gyakorlat a nemi erkölcs elleni bűncselekmények körében nem egységes abban a kérdésben, hogy amennyiben az elkövető egészben vagy részben több üzletszerű kéjelgést folytató személlyel tartatja ki magát, természetes egység avagy halmazat való-e meg.

A legfőbb ügyész a joggyakorlat megosztottságát az alábbi példákkal mutatta be:

1. A Székesfehérvári Városi Bíróság a 7.B.1309/1995/8. számú, 1995. november 21-én kelt ítéletével a három terhelt bűnösségét folytatólagosan elkövetett üzletszerű kerítés büntetésében állapította meg. Az ítélet a II. rendű terhelttel szemben — perorvoslat hiányában — első fokon jogerőre emelkedett.

A II. és III. rendű vádlottak és védőik fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fejér Megyei Bíróság az 1996. február 8. napján hozott Bf. 4/1996. számú ítéletével a terheltek cselekményeinek jogi minősítését megváltoztatta, és azokat egy-egy rendbeli kitarthatóság büntetésének minősítette.

Az irányadó tényállás szerint 1993-ban az I. rendű terhelt az élettársát és annak barátnőjét üzletszerű kéjelgésre szólította fel. A szexuális szolgáltatásokért kapott pénzt a nőktől elvette. A pénzen megosztott két terhelttársával, akik a sértetteket gépkocsival a helyszínre szállították. A megyei bíróság ítéletében kifejtett álláspont szerint a tényleges jogvéde érdeket és a cselekmény élősdi jellegét szem előtt tartva nem eredményez halmazatot az, ha valaki lényegében azonos időben nem egy, hanem több nővel tartatja ki magát egészben vagy részben. A Fejér Megyei Bíróság döntését a Bírósági Határozatok 1997. évi 1. számában 6. sorszám alatt közzétették.

2. A Berettyóújfalui Városi Bíróság az 1997. május 23-án kelt 10.B.159/1995/76. számú ítéletével — többek között — több rendbeli társtettesként elkövetett kitarthatóság büntetésében állapította meg a jövedelemmel nem rendelkező terheltek bűnösségét. (Annai rendbelinek minősítette a cselekményt ahány üzletszerű kéjelgést folytató nővel tartatták ki magukat.)

A tényállás lényege szerint az 1994. évben a terheltek arra kényszerítették a sértetteket, hogy üzletszerű kéjelgést folytassanak és a szolgáltatások ellenében kapott pénzt átadják nekik. Az összegeket a terheltek a saját megélhetésükre fordították.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a 2.Bf.927/1997/3. számú, 1998. január 28. napján kelt ítéletével a cselekmények jogi minősítését érintően az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A határozat indokolása rámutat: a kitarthatóság elkövetésénél a rendbeliség a kitarthatók száma szerint minősül. Bűnhalmazatot eredményez, ha valaki akár azonos időben vagy folyamatosan, egymást felváltva nem egy, hanem több üzletszerű kéjelgést folytató személlyel tartatja ki magát. Az ilyen elkövetők, akik több személyt „futtatva”, több személyen élősködve munkakerülő életmódot élnek, fokozottan veszélyesek. Rámutatott a megyei bíróság arra is, miszerint nem tekinti követendőnek a BH 1997. évi 1. számában 6. sorszám alatt közzétett eseti döntést.

3. A Szolnoki Városi Bíróság a 7.B.1151/1994/112. számú, 1996. szeptember 12-én kelt ítéletével a foglalkozás nélküli I. rendű terhelt bűnösségét — egyéb bűncselekmények mellett — 11 rendbeli kitarthatóság büntetésében, a VI. rendű, jövedelemmel szintén nem rendelkező terhelt bűnösségét pedig 11 rendbeli bűnszegdként elkövetett kitarthatóság büntetésében állapította meg.

A fellebbezés folytán eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság az 1.Bf.507/1997/9. számú, 1997. november 19. napján kelt ítéletével az elsőfokú ítéletnek a szóban lévő cselekmények jogi minősítésével kapcsolatos rendelkezését helybenhagyta.

A megállapított tényállás lényege szerint az I. rendű terhelt az üzletszerű kéjelgést folytató tizenegy nőt a saját lakásán helyezte el. Az ügy VI. rendű terheltjével szállít-

tatta őket különböző szórakozóhelyekre, ahol prostitúciót folytattak. A terheltek a megélhetésüket az üzletszerű kéjelgést folytató személyektől kapott pénzből biztosították.

Az ügyben lefolytatott felülvizsgálati eljárás során a Legfelsőbb Bíróság sem kifogásolta a bűnhalmazat megállapítását (Bfv.III.1494/1998/2. számú, 1998. július 17. napján kelt határozat).

Hivatkozott a továbbiakban a legfőbb ügyész arra, hogy a BH 1997. évi 1. számában megjelent eseti döntés közzététele előtt a bíróságok a már jelzett módon megvalósított kitarottság büntetést több rendbelinek értékelték, amint azt az alább felsorolt határozatok is jelzik:

4. A Szolnoki Városi Bíróság a 7.B.710/1995/20. számú, 1995. október 17-én kihirdetett ítéletével az I. rendű terhelt bűnösségét — egyebek mellett — 6 rendbeli, míg a II. rendű terhelt bűnösségét 2 rendbeli kitarottság büntetésében állapította meg.

Az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt 1994. évben 6 üzletszerű kéjelgést folytató nőt fogadott be a lakásába, akiknek szállást és ételmezt biztosított. A sértettek a közösülésért kapott pénzt minden esetben átadták az I. rendű terheltnek, aki a saját és a családja megélhetését is ebből biztosította. A II. rendű terhelt hosszabb időn keresztül két prostitúciót folytató személlyel tartatta ki magát és családját.

A másodfokon eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság az 1996. március 13-án kelt, 1.Bf.105/1996/3. számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

5. A Soproni Városi Bíróság az 1996. május 20. napján kelt, B.298/1996/13. számú ítéletével a terhelt bűnösségét — több bűncselekmény mellett — 2 rendbeli kitarottság büntetésében állapította meg.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság az 1997. március 4. napján hozott, Bf.311/1996/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a cselekmények jogi értékelésével kapcsolatos rendelkezését helybenhagyta.

Az ítéleti tényállásból kitűnően a terhelt 1993. évben két nőt foglalkoztatott az általa vezetett bárban, akiknek az volt a feladata, hogy férfiakkal ismerkedjenek meg, és velük ellenszolgáltatás fejében szexuális kapcsolatot alakítsanak ki. A bevétel egy részét a terheltek kellett átadniuk.

6. A Pécsi Városi Bíróság az 1995. április 28. napján kelt, 4.B.50/1995/18. számú ítéletével a két terhelt bűnösségét 3 rendbeli társtettesként elkövetett kitarottság büntetésében állapította meg.

A tényállás rögzítette, hogy a munkanélküli életmódot folytató házaspár 1993-ban és 1994-ben a lakásába fogadott három üzletszerű kéjelgést folytató nőt, akik a keresetük felét — később a teljes összeget — az I. rendű ter-

heltnek adták át. A házaspár a megélhetését a prostitúciót folytató személyektől kapott pénzből biztosította.

A másodfokon eljáró Baranya Megyei Bíróság az 1.Bf.474/1995/4. számú, 1995. október 25-én kelt végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A legfőbb ügyész a jogegységi eljárás lefolytatására és jogegységi határozat hozatalára irányuló indítványában hivatkozott az 1955. évi 34. tvr.-rel kihirdetett, az emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomása tárgyában New Yorkban, 1950. március 21. napján kelt Nemzetközi Egyezményre (a továbbiakban: Egyezmény). Az indítvány idézi az Egyezmény 1. Cikkének 2. pontját, mely szerint az Egyezményben részes Felek kötelezik magukat arra, hogy mindazokat megbüntetik, akik más személy prostitúcióját kizsákmányolják, akár annak beleegyezésével is. A legfőbb ügyészi álláspont szerint az 5. Cikk szövegéből félreérthetetlenül kitűnik, hogy az Egyezmény a prostitúció kizsákmányoltjait sértetteknek tekinti.

A legfőbb ügyész azt a jogértelmezést tartja helyesnek, amely bűnhalmazatot állapít meg olyan esetekben, amikor az elkövető több üzletszerű kéjelgést folytató személlyel tartatja ki magát. Miután a büntett sértettje az üzletszerű kéjelgést folytató személy, a Btk. 12. §-ának (1) bekezdése értelmében több kitaró esetében valóságos anyagi bűnhalmazat jön létre.

*

A Legfelsőbb Bíróság jogegységi tanácsa a legfőbb ügyész indítványát a fentebb felsorolt eseti döntések, a kitarottság büntetésére az alább felsorolt törvényekben található rendelkezések, a törvényhelyekhez fűzött miniszteri indoklás és magyarázat, továbbá az e bűncselekményhez kapcsolódó jogi irodalom figyelembevételével vizsgálta:

A közveszélyes munkakerülésről szóló 1913. évi XXI. törvénycikk 4. §-ának (2) bekezdése a következőképpen rendelkezett: közveszélyes munkakerülést követ el, aki kéjnével vagy tiltott kéjelgésből élő nővel tartatja ki magát. Az említett törvénycikk a kitarottságot közveszélyes munkakerülésként értékelte, mely bűncselekmény természetes egység.

Dr. Angyal Pál „A Magyar Büntetőjog Tankönyvében” a nemi erkölcs elleni bűncselekmények vizsgálata kapcsán utalt arra, hogy bár a kitarottság és a lánykereskedelem bizonyos fokig rokon bűncselekmény az ott vizsgált bűncselekményekkel — így a kerítéssel is —, a kitarottság azonban jellegénél fogva a magyar jogrendszerben a közveszélyes munkakerülés minősített eseteként szerepel (tankönyv 116. oldal).

A Hatályos Anyagi Büntetőjogi Szabályok Hivatalos Összeállítása (BHÖ), az előbbihez hasonlóan, a munkafegyelem elleni bűncselekmények körében helyezte el a szóban lévő magatartást. A BHÖ 260. §-ának *b*) pontja értelmében közveszélyes munkakerülést követ el, aki tiltott kéjelgésből élő nővel tartatja ki magát.

Az 1961. évi V. törvény (Btk.) már a nemi erkölcs elleni bűncselekmények között szabályozza a kitarottság büntetését. A Btk. 286. §-ának (1) bekezdése lényegében a jelenleg hatályos Btk. 206. §-ával azonosan határozza meg a kitarottság büntetésének törvényi tényállását. Az e törvényhelyhez fűzött kommentár kiemeli, hogy a büntett jogi tárgya elsősorban a nemi kapcsolatok társadalmi rendje, bár az ilyen cselekmény általában a munkaerkölcsöt is sérti (1968. évi Btk. Kommentár II. kötet 1410. oldal). A bűncselekmény a nemi erkölcs irányában azért veszélyes, mert a kitarottak az üzletszerű kéjelgésből élők az ilyen életmód folytatására ösztönzik.

Sem a törvényhez fűzött Kommentár, sem a miniszteri indoklás nem veti fel a halmazat kérdését, amiből az következik, hogy a kitarottság büntetését természetes egységnek tekintették.

Ezt a megállapítást erősíti meg az a tény, hogy a nemi erkölcs elleni egyéb bűncselekmények esetében — így a kerítés büntetésénél is — a Kommentár kimondja: annyi rendbeli büntett megállapítására kerül sor, ahány a passzív alanyok száma (1968. évi Btk. Kommentár II. kötet 1417. oldal).

Az 1978. évi IV. törvény (az új Btk.) ugyancsak a nemi erkölcs elleni bűncselekmények között tartja számon a kitarottság büntetését, melynek jogi tárgya változatlanul a nemi kapcsolatoknak társadalmunkban elfogadott rendje.

A Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára című kiadvány sem veti fel a halmazat kérdését a kitarottság esetében, holott más nemi erkölcs elleni bűncselekményeknél részletesen kifejti a halmazatra vonatkozó nézeteit. Magyarázatot ad arra is, hogy a kitarottság büntette mellett mely nemi erkölcs elleni bűncselekmények értékelhetők önálló bűncselekményként. A törvényhelyhez fűzött indoklás kiemeli, hogy a kitarott gyakran munkátlan életmódot folytat. A juttatások rendszeres elfogadásával megvalósuló elkövetési magatartás folyamatos jellegű.

*

Az ismertetett eseti döntések valóban azt mutatják, hogy a bírói gyakorlat nem értelmezi egységesen a kitarottság büntetésének a minősítését azokban az esetekben, amikor az elkövető egészben vagy részben több üzletszerű kéjelgést folytató személlyel tartatja ki magát. Ezért a jogegységi tanács a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát szükségesnek találta. Ennyiben egyetértett a legfőbb ügyész álláspontjával.

Nem értett ellenben egyet azzal, miszerint több rendbeli bűncselekmény valósul meg abban az esetben, ha az elkövetőt több üzletszerű kéjelgést folytató személy tartja ki, mert ők a bűncselekmény sértettjei, a rendbeliség pedig ilyen esetekben a sértettek számához igazodik.

*

A jogegységi tanács a következőkre mutat rá:

Helyesen indul ki a legfőbb ügyész indítványa abból, hogy a kitarottság büntetőjogi megítélése annak ellenére

lényegesen módosult, hogy a bűncselekmény törvényi tényállását meghatározó rendelkezések, amelyek több törvénybe is bekerültek, 1913 óta — a stiláris változtatásokat nem tekintve — lényegében nem változtak.

A kitarottság büntetőjogi megítélésének módosítását különösen a következő jogszabályi változások teszik szükségessé:

— A közveszélyes munkakerülés az 1989. évi XXIII. törvény hatálybalépése óta nem bűncselekmény, ezért a kitarottság büntetőjogi értelemben már nem tekinthető a közveszélyes munkakerülés egyik formájának.

— Az Egyezmény szerint büntetni kell azt, aki más személy prostitúcióját, akár annak beleegyezésével is, kizsákmányolja. Az Egyezmény 5. Cikke a prostituáltat „sértettként” jelöli meg.

— Az 1961. évi Btk. a kitarottságot a nemi erkölcs elleni bűncselekmények közé helyezte el, és ott található a hatályos Btk. szerint is.

— Az üzletszerű kéjelgés az 1993. évi XVII. törvény hatálybalépése óta nem bűncselekmény. Az Sztv. 92. §-a szerint a tiltott kéjelgés szabálysértés.

Ezekből a rendelkezésekből következik, hogy a hatályos jogi szabályozás szerint a kitarott már nem általában a munkakerülő életvitelért, hanem azért tartozik büntetőjogi felelősséggel, mert üzletszerű kéjelgést folytató személy tevékenységéből, s ezzel a nemi erkölcsöt sértve biztosítja eltartását.

Bővebben kell elemezni hogy „az üzletszerű kéjelgést folytató személy” mint kitaró milyen helyet foglal el a Btk. 206. §-ában meghatározott bűncselekmény törvényi tényállásában.

A legfőbb ügyészi indítvány szerint — az Egyezményre tekintettel — a kitarót a bűncselekmény sértettjének kell tekinteni. Elsősorban ebből vezethető le — az indítvány szerint — hogy a kitarók száma határozza meg, hány rendbeli bűncselekménynek minősül a kitarottság.

A bírói gyakorlat szerint „a bűncselekmények egy részénél — különösen a személyiségi jogokat sértő cselekmények esetében — kiemelkedő jelentősége van a sértettek számának, minthogy a Btk. 12. §-ának (1) bekezdésében a bűnhalmazatra adott fogalom meghatározás és az ennek értelmezése nyomán kialakult ítélkezési gyakorlat általában azt az elvet követi, hogy a több sértett sérelmére ugyanazon vagy több elkövetési magatartással véghezvitt cselekmény annyi rendbeli bűncselekmény megállapításához vezet, ahány sértettet a cselekmény érintett (a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma BK 128. sz. kollégiumi állásfoglalásának 2. pontjából). A sértettek száma számos bűncselekménynél valóban meghatározza, hogy bűncselekményi egység vagy többség létesül-e. De ez csupán a „főszabály”, amely alól kivételek is vannak. Minden egyes bűncselekménynél külön-külön kell vizsgálni, egyáltalán van-e sértettje, és ha van, a sértettek száma befolyásolja-e a bűncselekményi egység vagy többség megállapítását.

Rá kell mutatni arra, hogy a kitarató, aki maga is jogellenes tevékenységet folytat (bár az jelenleg csupán szabálysértés), csak tágabb, kiriminológiai értelemben tekinthető a kitaratottság mindenkorai sértettjének. Büntetőjogi szempontból azonban, a magyar Btk. szerint, a sértetti minősége a kitaratottság törvényi tényállásának nem szükségszerű eleme. A kitarató és a kitarított rendszerint közös megegyezéssel folytatja bűnös tevékenységét, amelyből nem feltétlenül csak a kitarottnak származik haszna, hanem kölcsönös előnyökkel jár (a kitarató „védelmet” biztosít a kitarottnak stb.). Ezért csak az adott ügy körülményeihez képest bírálható el, hogy a kitarató sértettnek tekinthető-e. Azokban az esetekben egyébként, amikor egyértelmű, hogy sértett vagy sértett is, nem csupán kitaratottságot, hanem azzal bűnhalmazatban más bűncselekményt is meg kell állapítani a kitarított terhére [pl. a kerítés minősített esetét: 207. § (3) bek., az 1998. évi LXXXVII. tv. 43. §-ával beiktatott emberkereskedelmet: 175/B. §].

A kitarató (esetleges) sértetti minősége tehát nem döntő a bűncselekményi egység vagy többség megállapítása szempontjából.

A bűncselekményi egység vagy többség kérdésének elbírálása során mindenekelőtt azt kell tisztázni, hogy az elkövető az adott bűncselekmény törvényi tényállását hány alkalommal valósította meg. Egyetlenegy törvényi tényállás egyszeri megvalósítása mindig egység; a többszöri tényállásszerűség azonban nem feltétlenül eredményez bűnhalmazatot.

A kitaratottság törvényi tényállását az valósítja meg, aki „üzletszerű kéjelgést folytató személlyel egészben vagy részben kitaratja magát”. A törvényi tényállás megvalósítása már akkor teljes, ha az elkövető akár részben és csak egy ilyen személlyel tartatja ki magát. Ebből a szempontból közömbös, hogy az elkövető hány személlyel tartatja ki magát (rövidebb vagy hosszabb időn át, egészben vagy részben). Ettől függetlenül a cselekmény a természetes egység keretében marad, mivel a kitaratók (akik nem feltétlenül sértettek) száma nem eredményezi a törvényi tényállás többszöri megvalósulását. Annyiban azonban jelentősége lehet, hogy a több kitarató külön-külön részben, de együttesen esetleg már „egészben” tartja ki az elkövetőt. Végül a kitaratók számát a büntetés kiszabása során is figyelembe lehet venni.

A jogegységi tanács a Bszi. 32. §-ának (4) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közzéteszi a döntését.

Budapest, 1999. február 23.

Dr. Berkes György s. k.,
a tanács elnöke

Dr. Kiniczky Anna s. k.,
előadó bíró

Dr. Belegi József s. k.,
bíró

Dr. Demeter Ferencné s. k.,
bíró

Dr. Szabó Péter s. k.,
bíró

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Magyar Nemzeti Bank
1/1999. (MK 23.) MNB**

h i r d e t m é n y e

az 50 filléres érmék bevonásáról

1. A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 37. §-ának (1) bekezdésén alapuló jogkörében az 5/1967. (V. 12.) PM rendelettel, valamint az 1/1990. (MK 20.) MNB hirdetménnyel „MAGYAR KÖZTÁRSASÁG” felirattal kibocsátott, ötvözt alumíniumból készült 50 filléres érméket a forgalomból bevonja.

2. A jelen hirdetménnyel bevont 50 filléres pénzérmék 1999. szeptember 30-ig magyar törvényes fizetőeszközök, ezt követően senki sem köteles azokat fizetésül elfogadni.

3. A Magyar Nemzeti Bank a jelen hirdetménnyel bevont 50 filléres érméket 2000. március 31-ig magyar törvényes fizetőeszközzé névértéken átváltja, ha az átváltani kívánt érmék össznévértéke legalább a forgalomban lévő legkisebb névértékű pénzérmével kifizethető. Ezt követően ilyen igénynek nem ad helyt.

Magyar Nemzeti Bank

**A Magyar Nemzeti Bank
2/1999. (MK 23.) MNB**

h i r d e t m é n y e

az 5000 forintos címletű bankjegyek bevonásáról

1. A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 37. §-ának (1) bekezdésén alapuló jogkörében az 1/1991. (III. 18.) MNB hirdetménnyel kibocsátott 5000 forintos címletű bankjegyeket a forgalomból bevonja.

2. A jelen hirdetménnyel bevont 5000 forintos címletű bankjegyek 2000. április 1-jéig magyar törvényes fizetőeszközök, ezt követően senki sem köteles azokat fizetésül elfogadni.

3. A Magyar Nemzeti Bank a jelen hirdetménnyel bevont 5000 forintos címletű bankjegyeket 2002. április 1-jéig magyar törvényes fizetőeszközzé névértéken átváltja. Ezt követően ilyen igénynek nem ad helyt.

Magyar Nemzeti Bank

**A Magyar Nemzeti Bank
3/1999. (MK 23.) MNB**

h i r d e t m é n y e

az 5000 forintos címletű bankjegyek kibocsátásáról

1. A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 4. §-ának (2) bekezdésén alapuló jogkörében 5000 forintos címletű bankjegyeket bocsát ki.

2. Az 1999-es évszámmal kibocsátásra kerülő 5000 forintos bankjegyek forgalomba hozatalát a Bank 1999. április 1-jén kezdi meg.

3. Az 5000 forintos címletű bankjegy leírása a következő:

a) A fehér színű bankjegypapírra nyomtatott bankjegy hossza 154 mm, szélessége 70 mm. A papír anyagában a bankjegy rövidebb szélével párhuzamosan futó biztonsági szál található, amelyen a „MAGYAR NEMZETI BANK” felirat olvasható. A bankjegyen található vízjelmezőben gróf Széchenyi Istvánt ábrázoló árnyaltos vízjelkép látható.

b) A bankjegy előoldala többszínű, széléig kifutó alapnyomattal és háromszínű képnnyomattal készült, amelynek összehatása zöld és lila. Az íriszszerűen nyomtatott alapnyomatok a bal oldalon található vízjelmező körül szürke, a szövegtükör körül halványkék és zöld, a bankjegy jobb oldalán szürke és zöld színhatásúak. A bankjegy alsó, felső, illetve jobb oldalán található szegélyek hullámvonalas mintáiban mikroírással „ÖTEZER FORINT” ismétlődő felirat látható. Az alapnyomat jobb felső részén az átnézőjel előoldali eleme található.

A képnnyomat része a vízjelmező fölött lévő, tagolt formájú világoszöld színű rozetta, amelynek ellipszis rajzolatú részében található a rejtett kép, amelyben megfelelő helyzetben az „MNB” felirat látható.

A szövegtükörben:

„5000
ÖTEZER FORINT
MAGYAR NEMZETI BANK”

feliratok,

Surányi

Kovács Álmos

Riecke Werner

névalíráások,

„ELNÖK

ALELNÖK

ALELNÖK

BUDAPEST 1999”

feliratok, valamint a büntető záradék szövege:

„A BANKJEGYHAMISÍTÁST
A TÖRVÉNY BÜNTETI!”

olvasható.

A névalíráások mellett balra található a Magyar Köztársaság címere.

A szövegtükör képnnyomati elemeinek színe sötétkék.

A képnnyomat jobb oldali részén gróf Széchenyi István arcképe, jobbra fölött „GRÓF SZÉCHENYI ISTVÁN” felirat, jobbra alatta „5000” értékjelzés látható. E képnnyomat elemeinek színe lila.

A bankjegy piros színű sorszama két helyen — a bal oldalon a vízjelmező alatt vízszintesen, valamint a jobb oldalon az arckép mellett függőlegesen elhelyezve — található. A sorszám két betűből és hét számjegyből áll.

A szövegtükör és a vízjelmező között a bankjegy rövidebb oldalával párhuzamosan hologramhatású fémcsík található. Ezen a ráeső fénytől függően, ismétlődő elemként a határozott rajzolatú „MNB” felirat, illetve a finomabb rajzolatú köztársasági címer látható. A fémcsík bal oldalán ismétlődő — kisméretű számmal írt — „5000” értékjelzés található.

A bankjegy előoldalának képe:



c) A bankjegy hátoldala többszínű, széléig kifutó alapnyomattal és kétszínű képnnyomattal készült, melynek összehatása világoszöld és lila. Az írisszerűen nyomtatott alapnyomatok a jobb oldalon található vízjelmező körül szürke, középen világoszöld, a bal oldalon szürke színhatásúak. A bankjegy alsó, felső és bal oldali szegélyének hullámvonalas mintáiban mikroírással „ÖTEZER FORINT” ismétlődő felirat látható. Az alapnyomat bal felső részén az átnézőjel hátoldali eleme található.

A képnnyomat része a vízjelmező felett és alatt több sorban ismétlődő mikroírás, amelynek szövege „MAGYAR NEM-

ZETI BANK”. A jobb szélén a vakok és csökkent látóképességűek számára a címlet felismerhetőségét elősegítő jel található, amelynek színe lila.

A képnnyomat fő motívuma a nagyecenki Széchenyi-kastélyt ábrázoló metszet, amelynek jobb alsó részén ovális alakú rozettában az „5000” értékjelzés látható. A metszet alatt bal oldalon „A NAGYECENKI SZÉCHENYI KASTÉLY” felirat olvasható. E rajzolatok színe lila.

A bankjegy felső részén az „5000” értékjelzés és az „ÖTEZER FORINT” felirat látható, melyek színe sötétkék.

A bankjegy hátoldalának képe:



d) A bankjegy grafikai terve és előoldalának metszete — amely F. Amerling festménye alapján készült — Vagyóczky Károly grafikusművész alkotása. A bankjegy hátoldalán látható metszetet a grafikai terv alapján Bojtos Károly grafikusművész készítette.

4. A későbbi nyomtatással kibocsátandó bankjegyeknél az évszám és a névalírások változhatnak.

5. Az 1991. évi LX. törvény 37. §-ának (2) bekezdése értelmében a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott bankjegyeket a magyar törvényes pénznemben teljesítendő fizetéseknel mindenki köteles névértékben elfogadni.

Magyar Nemzeti Bank

Az Illyés Közalapítvány Alapító Okirata*

1. Az alapítvány elnevezése

Illyés Közalapítvány.

Az Illyés Közalapítvány a Polgári Törvénykönyv 74/G. §-a szerinti jogi személyiséggel rendelkező közalapítvány.

* A módosításokkal egységes szerkezetben.

A Fővárosi Bíróság 13.Pk.62358/1990/22. számú végzésével kiemelkedően közhasznú szervezetnek minősítette az Illyés Közalapítványt.

2. A Közalapítvány alapítója

A Magyar Köztársaság Kormánya.

3. A Közalapítvány székhelye

1054 Budapest V., Akadémia u. 3.,
Levélcím: Bp. Pf. 2. 1357

4. A Közalapítvány célja

A Magyar Köztársaságnak az Alkotmány 6. Cikkelye 3. bekezdésében rögzített, a határainkon kívül élő magya-

rok sorsáért érzett felelősségből adódó állami közfeladat folyamatos ellátása érdekében a határainkon túl élő magyar közösségek és a szórványmagyarság támogatása, sajátos gondjai megoldásának elősegítése. Az Alapító szándékainak megfelelően támogatni kívánja:

a) a határainkon túl élő magyarság önazonosságának megőrzését, fejlődését és megerősödését célzó kezdeményezéseket;

b) az anyanyelv ápolását, fejlesztését szolgáló kezdeményezéseket;

c) a határainkon túl élő magyarságot érintő tudományos munkát;

d) az anyanyelvű hitélet tárgyi és személyi feltételeinek javítását;

e) a határon túli magyar kisebbségek hazai kulturális bemutatását.

5. Csatlakozás a Közalapítványhoz

A Közalapítvány nyílt, ahhoz pénzbeli vagy más vagyonrendeléssel, illetve egyéb, vagyoni értékű felajánlással bárki csatlakozhat, akinek adományát az alapítvány elfogadja. A csatlakozás elfogadásáról a Kuratórium dönt. Ennek során a Kuratórium a csatlakozni kívánó szervezettről, intézményről vagy magánszemélyről rendelkezésre álló információkat és — célhoz kötött felajánlások esetén — a megjelölt célt mérlegeli. Elnapolhatja a felajánlások elfogadására vonatkozó döntést, ha a csatlakozni kívánó jogi vagy magánszemélyről további információk bekérését tartja szükségesnek. Elutasíthatja azon célhoz kötött felajánlások elfogadását, amelyek esetében a megjelölt cél nem, vagy csak részben illeszkedik a Közalapítvány Alapító Okiratában rögzített célokhoz. A Kuratórium köteles elutasítani azon felajánlások elfogadását, amelyek esetében a csatlakozni kívánó jogi vagy magánszemélyt erre méltatlannak ítéli, továbbá azon célhoz kötött felajánlások elfogadását, amelyek esetében a megjelölt cél ellentétes a Közalapítvány Alapító Okiratában rögzített célokkal.

6. A Közalapítvány vagyona

Az állam a mindenkori költségvetési törvényben meghatározott összegű támogatással biztosítja az alapítványi célok megvalósulását.

A Közalapítvány vagyona növekedhet az alapítványi vagyon hozadékaival, valamint — azon, elfogadott céltámogatások összegének kivételével, amelyek felhasználása a támogatott feladat megvalósítására nem közvetlenül a Közalapítvány által, hanem a Kuratórium határozatával megjelölt más (kedvezményezett) szervezet által történik — a csatlakozás során felajánlott vagyon elfogadásával is.

Mind az alapítványi vagyon, mind pedig annak hozadéka 100 000 Ft maradványösszegig felhasználható.

7. A Közalapítvány vagyonának szerkezete

a) a Közalapítvány induló vagyona;

b) a mindenkori költségvetési törvényben meghatározott állami támogatás;

c) a Kuratórium döntése alapján elfogadott felajánlások összege, azon, elfogadott céltámogatások összegének kivételével, amelyek felhasználása a támogatott feladat megvalósítására nem közvetlenül a Közalapítvány által, hanem a Kuratórium határozatával megjelölt más (kedvezményezett) szervezet által történik;

d) az alapítványi tevékenység eredménye.

A közalapítványi vagyon

— a Közalapítvány működési költségeinek fedezésére,

— a Közalapítványnak az Alapító Okirat 4. pontjában rögzített céljai megvalósításának finanszírozására használható fel.

A Közalapítvány működési költségeinek összege éves szinten nem haladhatja meg a tárgyévi költségvetési törvényben meghatározott támogatás 8%-át. Kivételt képez ez alól az a naptári év, amelynek folyamán a Közalapítvány a működéséhez szükséges, saját tulajdonú ingatlant vásárol; ebben az esetben a működési költségek összege — ideértve az ingatlan megvásárlására fordított kiadást is — a tárgyévi költségvetési törvényben meghatározott támogatás legfeljebb 13%-áig terjedhet. A Közalapítvány által megvásárolt saját tulajdonú ingatlant a Közalapítvány törzsvagyonaként kell nyilvántartani, s az az Alapító hozzájárulása nélkül nem idegeníthető el, és nem terhelhető.

8. A Közalapítvány vagyonának kezelése

A Közalapítvány vagyonának felhasználásáról az Alapító Okiratban, a Szervezeti és Működési Szabályzatban, az annak mellékletét képező Elszámolási Szabályzatban, a jelen Alapító Okirat mellékletét képező Vagyon- és Pénzkezelési Szabályzatban, valamint a Vagyon- és Pénzkezelési Szabályzat mellékletét képező Befektetési Szabályzatban részletezett módon a Kuratórium gondoskodik. A Kuratórium a Közalapítvány vagyonának kezelésével kapcsolatos technikai feladatok ellátásába külső pénzügyi szervezetet, szakértőt vonhat be.

A konvertibilis devizában, valutában történő befizetések a devizajogszabályokban foglaltaknak megfelelően devizaszámlán helyezhetők el, és használhatók fel.

9. A Közalapítvány vagyonának felhasználása

A Közalapítvány céljainak megvalósítására a Közalapítvány vagyona, valamint annak hozadéka és a céltámogatások használhatók fel.

A Kuratórium a Közalapítvány vagyonának a közalapítványi célok megvalósítására irányuló hasznosítására vonatkozó javaslatokat, kezdeményezéseket nyilvános pályázati rendszer keretében gyűjti össze, s az Alapító Okiratban rögzített célok szellemében összegszerűen is dönt a támogatások odaítéléséről, azok mértékéről és formájáról. A pályázati feltételek meghirdetésébe, a támogatások odaítéléséről történő döntés előkészítésébe és a megítélt támogatások rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzésébe intézményesen bevonja a határon túli magyarság szervezeteit.

A Kuratórium a támogatások rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzése céljából a támogatásban részesített pályázat jellegétől függően megállapítandó, konkrét határidő megjelölésével, tételes elszámolás megküldését írja elő a támogatásban részesített pályázóknak.

Az elszámolásokkal szemben támasztott követelményeket a Szervezeti és Működési Szabályzat mellékletét képező Elszámolási Szabályzat tartalmazza. Az Elszámolási Szabályzatot a támogatás folyósítása előtt a támogatásban részesített szervezeteknek és személyeknek az abban foglaltak betartására vonatkozó kötelezettségvállalási nyilatkozattal kell ellátniuk.

A Kuratórium a Közalapítvány vagyoni helyzete és bevételei ismeretében, az Alapító Okirat 7. pontjának utolsó pontjában foglaltak figyelembevételével minden év elején dönt:

- a Közalapítvány működési költségeinek fedezésére,
- a Közalapítványnak az Alapító Okirat 4. pontjában rögzített céljai között felsorolt feladatok végrehajtásához felhasználható pénzeszközök mértékéről.

A Közalapítvány vállalkozási tevékenységet nem végez.

A Közalapítvány átmenetileg szabad — a kuratóriumi döntéseket megelőzően befolyó bevételekből, valamint a már megítélt, de technikai okokból még ki nem fizetett támogatásokból adódó — készpénzvagyonra elsősorban államkötvénybe, másodsorban kamatozó banki betétbe helyezhető, a Közalapítvány Befektetési Szabályzatában foglaltakkal összhangban.

Gazdálkodása során elért eredményét a Közalapítvány nem osztja fel, azt kizárólag a jelen Alapító Okiratban meghatározott tevékenységre — az Alapító Okirat 4. pontjában rögzített célok között felsorolt feladatok végrehajtására és a Közalapítvány működési költségeinek fedezésére — fordíthatja.

10. A Közalapítvány vagyona nyilvántartásának és a gazdálkodása eredményéről történő beszámolás alapvető szabályai

10.1. A Közalapítvány az Alapító által a Közalapítvány céljára rendelt pénzeszközt induló tőkeként köteles kimutatni.

Tőkeváltozásként kell kimutatni:

- az alapítványi célú tevékenység eredményét;
- az Alapító rendelkezése szerint vagyonként átadott pénzeszközt.

10.2. A Közalapítvány bevételei:

a) az alapítványi célú tevékenység bevételei [minden olyan bevétel, amely nem vállalkozási célú tevékenységhez kapcsolódó befizetés, ideértve a Kuratórium döntése alapján elfogadott felajánlásokat, azon elfogadott céltámogatások összegének kivételével, amelyek felhasználása a támogatott feladat megvalósítására nem közvetlenül a Közalapítvány által, hanem a Kuratórium határozatával megjelölt más (kedvezményezett) szervezet által történik].

A Közalapítvány kiadásai:

- a) az alapítványi célú tevékenység közvetlen költségei;
- b) a Közalapítvány kezelő szervének költségei és az egyéb közvetett költségek (a Közalapítvány működési költségei).

A Közalapítvány bevételeit és kiadásait a fentiek szerinti részletezésben, elkülönítetten, a számviteli előírások szerint tartja nyilván.

10.3. A Közalapítvány beszámolási kötelezettsége

A Közalapítvány egyszerűsített éves beszámolót készít a 157/1992. (XII. 4.) Korm. rendelet 12. §-ának (5) bekezdésében és 5. számú mellékletében foglaltak szerint.

10.4. A Közalapítvány könyvvezetési kötelezettsége

A Közalapítvány kettős könyvvitelt vezet a 157/1992. (XII. 4.) Korm. rendelet 13. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint.

10.5. A Közalapítvány gazdálkodásának értékelése

A Közalapítvány gazdálkodásának értékelése során külön kell választani az alapítványi célú tevékenység közvetlen költségeit és bevételeit, valamint a Közalapítvány működési költségeit.

11. A Közalapítvány működése

11.1. Az Alapító dönt:

— a Kuratórium tagjainak megbízásáról és visszahívásáról;

— a Kuratórium elnökének és titkárának a kuratóriumi tagok közül történő kijelöléséről és visszahívásáról;

— a Közalapítvány Alapító Okirata és az Alapító Okirat mellékletét képező Vagyon- és Pénzkezelési Szabályzat módosításáról.

11.2. A Kuratórium

A Közalapítványt a Kuratórium kezeli, az ezzel kapcsolatos technikai feladatok ellátásába megfelelő külső pénzügyi szervezetet, szakértőt bevonhat.

A Kuratórium 14 tagból áll, megbízatásuk — az 1998. május 16-tól 1998. szeptember 30-ig terjedő időszakra megbízott Kuratórium kivételével — négy évre szól. Nem lehet a Kuratórium tagja olyan személy, aki

a) alkalmazotti vagy érdekeltségi viszonyban áll az Alapítóval;

b) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll;

c) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül;

d) az a)–c) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója;

e) a megelőző két éven belül megszűnt, olyan közhasznú szervezetnél az annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig vezető tisztséget betöltött személy, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

A Kuratórium tagjai 1998. október 1-jétől:

- a) állami szervek:
 Külügyminisztérium,
 Oktatási Minisztérium,
 Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma;
- b) természetes személyek:
Balczó Zoltán,
Halzl József,
Illyés Mária,
Kávássy Sándor,
Kelemen András,
Komlóssy József,
Laborczi Géza,
Lázár Mózes,
Pomogáts Béla,
Szűrös Mátyás,
Zalatnay István.

A Kuratórium elnöke 1998. október 1-jétől:

Halzl József.

A Kuratórium titkára 1998. október 1-jétől:

Lázár Mózes.

A kuratóriumi tisztség megszűnik a kuratóriumi tagság megszűnésével, a tisztségről történő lemondással és a kuratóriumi tisztségből való visszahívással.

A kuratóriumi tagság megszűnik a Közalapítvány megszűnésével, a megbízatás lejártával, a tag halálával — állami szerv esetében annak megszűnésével —, lemondásával, illetve a tag visszahívásával.

A Kuratórium tagjai a munkájuk során felmerült és igazolt költségeik megtérítésére jogosultak. A Kuratórium elnöke és titkára számára a Kuratórium tiszteletdíjat állapíthat meg, amelynek mértékéről ugyancsak a Kuratórium dönt.

A Kuratórium szükség szerinti gyakorisággal, de legalább negyedévenként ülésezik.

Az ülést az elnök egyetértésével a titkár hívja össze, de a testület bármely 3 tagja is kezdeményezheti az elnök egyidejű értesítése mellett. Az ülés összehívásáról a Kuratórium tagjait legalább 8 munkanappal az ülés tervezett időpontja előtt, írásban kell értesíteni, s abban körvonalazni kell az ülés tervezett napirendjét is. Az ülés részletes napirendi javaslatát az ülés tervezett időpontja előtt legalább 3 munkanappal ugyancsak írásban kell eljuttatni a Kuratórium tagjaihoz. A napirendi javaslathoz a testület tagjai az ülésen szóban kiegészítéseket fűzhetnek, s az ülés napirendjét a tagok egyszerű szótöbbséggel fogadják el.

A kuratóriumi ülés határozatképes, ha azon a Kuratórium tagjainak többsége jelen van. A döntéshozatal általában egyszerű szótöbbséggel történik, szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. Minősített, 2/3-os szótöbbségre van szükség a Közalapítvány Szervezeti és Működési Szabályzatának, Elszámolási Szabályzatának, az éves alapítványi beszámolóknak és közhasznúsági jelentésnek az elfogadásához, továbbá az éves szinten a Közalapítvány működési költségeinek fedezésére szolgáló közalapítványi források és az éves szinten támogatásra előirányzott köz-

alapítványi forrásoknak az egyes szomszédos országok magyar közösségei támogatására szolgáló keretösszegekre való felosztásáról történő döntéshez. Határozatképtelenség esetén a Kuratórium ülését 14 napon belül, változatlan napirenddel ismét össze kell hívni azzal, hogy a megismételt ülés a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes. A kuratóriumi ülések nem nyilvánosak, azokon a testület elnökén, titkárán és tagjain kívül — állandó meghívottakként, tanácskozási joggal — a Felügyelő Bizottság elnöke és tagjai, valamint a Külügyminisztérium politikai államtitkára (az Alapító képviselőjében) vehetnek részt. Eseti meghívottakként ugyancsak tanácskozási joggal vehetnek részt a Kuratórium ülései vonatkozó napirendi pontjainak megvitatásán azok a személyek — mindenekelőtt a Közalapítvány alkuratóriumainak képviselői —, akiknek az adott napirendi pontok megvitatásán történő részvételét a testület elnökének vagy titkárának kezdeményezésére a Kuratórium jelen lévő tagjai egyszerű szótöbbséggel jóváhagyják.

A Kuratórium ülésén született döntésekről mindig írásos emlékeztető készül, amelynek 8 napon belüli elkészítéséért az elnök és a titkár együttesen felel. Az emlékeztetőt minden kuratóriumi tag egyidejűleg megkapja. Az emlékeztetők — amelyekben fel kell tüntetni a kuratóriumi döntések tartalmát, elfogadásuk időpontját és (amennyiben a döntés meghatározott időtartamhoz kötődik) hatályukat, továbbá a döntést támogatók, a tartózkodók és ellenzők számarányát, illetve a tartózkodók és ellenzők személyének megjelölését is — a Közalapítvány döntéseinek nyilvántartásául szolgálnak, ennek megfelelően egy-egy példányuk a Közalapítvány irattárában időrendi sorrendben lerakva folyamatosan megőrzendő.

A Kuratórium titkára két kuratóriumi ülés között két kuratóriumi tag egyetértésével soron kívüli kifizetéseket engedélyezhet 300 000 Ft összeg erejéig forintban és devizában, erről azonban köteles a Kuratórium elnökét haladéktalanul, a Kuratóriumot pedig a legközelebbi ülésén tájékoztatni.

A Kuratórium ülésein született döntésekről, valamint a két kuratóriumi ülés között engedélyezett soron kívüli kifizetésekről az érintett pályázók értesítése írásban történik, az üléseket, illetve a soron kívüli kifizetések engedélyezését követő, technikailag lehetséges legrövidebb időn belül. Az adott kuratóriumi ülésen megítélt, továbbá az adott kuratóriumi ülést megelőzően soron kívüli eljárással engedélyezett támogatások támogatási célok, valamint relációk szerinti megosztásáról az ülést követő 10 munkanapon belül táblázatos kimutatás készül, amelyet a Közalapítvány a Magyar Távirati Iroda útján hozzáférhetővé tesz az írott és elektronikus sajtó számára.

A Közalapítvány működésével kapcsolatos iratokba a Kuratórium elnökén, titkárán és tagjain kívül korlátozás nélkül betekinthetnek: a Külügyminisztérium politikai államtitkára (az Alapító képviselőjében); a Felügyelő Bizottság elnöke és tagjai; a Közalapítvány könyvvizsgálója; továbbá ellenőrzési tevékenységük során az illetékes adó-

hatóság, az Állami Számvevőszék és az ügyészség megbízólevéllel ellátott képviselői. A konvertibilis valutában folyósított támogatások elszámolási dokumentációjába ellenőrzési tevékenységük során korlátozás nélkül betekintheznek a Magyar Nemzeti Bank megbízólevéllel ellátott képviselői. Korlátozás nélkül bárki betekinthez a Kuratórium üléseiről felvett emlékeztetőknek a testület által megítélt támogatásokat, továbbá az elnapolt és elutasított pályázatokat tartalmazó kivonataiba, ezekről azonban nem készíthet másolatot. A Közalapítvány működésével kapcsolatban keletkezett iratokba történő betekintéssel összefüggő, a fentiekben nem szabályozott igényekről és kérdésekről a Kuratórium kizárólagos jogkörrel, esetenként dönt.

12. A Kuratórium feladata és hatásköre

A Kuratórium gondoskodik az alapítvány céljainak megfelelő működéséről, biztosítja az alapítványi vagyon gondos kezelését.

A Kuratórium dönt:

— a Közalapítvány Szervezeti és Működési Szabályzatáról, Elszámolási Szabályzatáról, továbbá a Vagyon- és Pénzkezelési Szabályzat mellékletét képező, kiegészítő szabályzatokról és rendelkezésekről, így mindenekelőtt az utalványozási joggal rendelkező személyek jegyzékéről, a bel- és külföldi kiküldetések elszámolási szabályairól, valamint a Közalapítvány Befektetési Szabályzatáról;

— a csatlakozási kérelmek elbírálásáról;

— a pályázatok kiírásáról, azok feltételeiről, a támogatások odaítéléséről;

— a könyvvizsgáló személyéről és megbízási díjáról.

A Kuratórium javaslatot tehet az Alapítónak a kuratóriumi tag visszahívására.

A Közalapítvány könyvvezetésének, vagyonkimutatásának és a vagyonkezeléssel összefüggő egyéb technikai feladatoknak az ellátása érdekében külön szerződés szerint külső pénzügyi szervezetet, szakértőt bízhat meg, térítés ellenében.

A Kuratórium gondoskodik a pályázati feltételek meghirdetése teljes körű nyilvánosságának, továbbá a határon túli magyar közösségek alapvető érdekeinek veszélyeztetése nélkül a megítélt támogatások minél teljesebb körű nyilvánosságának biztosításáról.

A Kuratórium a határon túli magyar közösségek demokratikusan megválasztott vezetőséggel rendelkező, országos hatáskörű képviselői és szakmai szerveit a Kuratórium munkáját segítő testületek (alkuratóriumok) létrehozásával bízhatja meg. E testületek ajánlási joggal bírnak, javaslataik erkölcsi értékűek, a döntési jog a Kuratóriumot illeti meg.

A határon túli magyar szervezetek által létrehozott testületek (alkuratóriumok) segítik a Kuratóriumot a pályázati feltételek nyilvános meghirdetésében, a megítélt támogatások rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzésében, valamint az érintett közösségek érdekeinek sérelme vagy veszélyeztetése nélkül a támogatások minél telje-

sebb nyilvánosságának biztosításában. Tevékenységük ugyanakkor semmilyen tekintetben sem korlátozza a Kuratórium — mint az alapítvány kezelő szerve — jogkörét és felelősségét.

A Kuratórium köteles a Közalapítvány működéséről az Alapítónak évente beszámolni, valamint az Alapító Okirata szerinti tevékenységének és gazdálkodásának legfontosabb adatait az országos sajtó útján is nyilvánosságra hozni. A Kuratórium köteles továbbá az éves beszámoló jóváhagyásával egyidejűleg közhasznúsági jelentést készíteni, az 1997. évi CLVI. törvény III. fejezet 19. §-a (3) bekezdésének a)–g) pontjai szerinti tartalommal. A Közalapítvány az éves közhasznúsági jelentését önálló kiadvány formájában közzéteszi, s azt eljuttatja a Magyar Távirati Irodához, valamint az országos írott és elektronikus sajtó szerkesztősegeihez is.

A Kuratórium a Közalapítvány gazdálkodását érintő minden lényegi kérdésről, valamint a Kuratórium határozatairól köteles az Alapítót tájékoztatni.

13. A Közalapítvány képvisellete

A Közalapítványt a Kuratórium elnöke és titkára önállóan, vagy az elnök által a Kuratórium tagjai közül írásban felhatalmazott személy(ek) képviseli(k). Felkérés esetén a képviselő együttes vagy önálló voltáról nyilatkozni kell. A bankszámla feletti rendelkezéshez minden esetben két képviselőre jogosult személy együttes aláírása szükséges.

A Közalapítvány működésének technikai segítségére a Kuratórium közalapítványi irodát hoz létre, meghatározza annak szervezetét, működését, és ellenőrzi tevékenységét. A közalapítványi irodát a Kuratórium által kinevezett irodavezető irányítja. Nem lehet a közalapítványi iroda vezetője vagy munkatársa az a személy, aki

a) alkalmazotti vagy érdekeltségi viszonyban áll az Alapítóval;

b) a Kuratórium elnöke, titkára vagy tagja;

c) a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja;

d) a Közalapítvány könyvvizsgálója;

e) a Közalapítvány cél szerinti jutatásából részesül;

f) az a)–e) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója;

g) a megelőző két éven belül megszűnt, olyan közhasznú szervezetnél az annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig vezető tisztséget betöltött személy, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

14. Felügyelő Bizottság

Az Alapító a Közalapítvány működése és gazdálkodása törvényességének és célszerűségének ellenőrzésére 3 tagú Felügyelő Bizottságot hoz létre.

A Felügyelő Bizottság tagjait, továbbá a bizottsági tagok közül annak elnökét a Kormány — az 1998. május 16-tól 1998. szeptember 30-ig terjedő időszakra megbízott Felügye-

lő Bizottság kivételével — négyéves időtartamra kéri fel. Nem lehet a Felügyelő Bizottság tagja olyan személy, aki

a) alkalmazotti vagy érdekeltségi viszonyban áll az Alapítóval;

b) a Kuratórium elnöke, titkára vagy tagja;

c) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll;

d) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül;

e) az a) — d) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója;

f) a megelőző két éven belül megszűnt, olyan közhasznú szervezetnél az annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig vezető tisztséget betöltött személy, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

A Felügyelő Bizottság tagjai a munkájuk során felmerült és igazolt költségeik megtérítésére jogosultak.

A Felügyelő Bizottság tagjai 1998. október 1-jétől:

Báthory János,

Ghyczy Tamás,

Nahimi Péter.

A Felügyelő Bizottság elnöke 1998. október 1-jétől:

Báthory János.

A Felügyelő Bizottság szervezeti és ügyrendjét maga határozza meg.

A Felügyelő Bizottság ellenőrzi a Közalapítvány működését és gazdálkodását. Ennek során a vezető tisztségviselőktől — a Kuratórium elnökétől, titkárától és tagjaitól, valamint a közalapítványi iroda vezetőjétől — jelentést, a Közalapítvány munkavállalóitól pedig tájékoztatást vagy felvilágosítást kérhet, továbbá a Közalapítvány könyveibe és irataiba betekinthet, azokat megvizsgálhatja.

A Felügyelő Bizottság tagjai a Közalapítvány kuratóriumi ülésén tanácskozási joggal részt vehetnek.

A Felügyelő Bizottság köteles a Kuratóriumot tájékoztatni, és annak összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy

a) a Közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés vagy a Közalapítvány érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény (mulasztás) történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása a Kuratórium döntését teszi szükségessé;

b) a vezető tisztségviselők — a Kuratórium elnöke, titkára és tagjai, valamint a közalapítványi iroda vezetője — felelőségét megalapozó tény merül fel.

A Kuratóriumot a Felügyelő Bizottság indítványára — annak megtételétől számított harminc napon belül — össze kell hívni. E határidő eredménytelen eltelte esetén a vezető szerv összehívására a Felügyelő Bizottság is jogosult.

Ha a Kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a Felügyelő Bizottság köteles haladéktalanul értesíteni a törvényességi felügyeletet ellátó szervet.

Tevékenységének eredményéről és a Közalapítvány működéséről a Felügyelő Bizottság az Alapítónak évente —

valamint szükség szerint — jelentést tesz, a Kuratóriumot erről tájékoztatja.

15. Könyvvizsgáló

A Kuratórium a Közalapítvány pénzügyeinek és a számvitel ellenőrzésére könyvvizsgálót bíz meg.

A könyvvizsgáló megbízatása 2 éves időtartamra szól. Nem lehet a Közalapítvány könyvvizsgálója olyan személy, aki

a) alkalmazotti vagy érdekeltségi viszonyban áll az Alapítóval;

b) a Kuratórium elnöke, titkára vagy tagja;

c) a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja;

d) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll;

e) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül;

f) az a) — e) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója;

g) a megelőző két éven belül megszűnt, olyan közhasznú szervezetnél az annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig vezető tisztséget betöltött személy, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

A könyvvizsgáló köteles egynegyed évente a Közalapítvány könyveit megvizsgálni és ennek, továbbá az éves működés vizsgálatának eredményéről a Kuratóriumnak jelentést készíteni.

A könyvvizsgáló javadalmazásának mértékét a Kuratórium állapítja meg.

16. Záró rendelkezések

16.1. A Közalapítvány — célja megvalósítása érdekében — együttműködik a hasonló közfeladatot ellátó állami, társadalmi szervezetekkel és alapítványokkal.

16.2. A Közalapítvány gazdálkodásának törvényességét és célszerűségét az Állami Számvevőszék ellenőrzi.

16.3. A Közalapítványnak az 1993. évi XCII. törvény 8. § (9) bekezdése szerinti megszűnése esetén a Közalapítvány vagyona az Alapítót illeti meg, s azt a Közalapítvány céljaihoz hasonló célokra kell fordítani, amiről a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatni kell.

16.4. A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott feltételekre a Polgári Törvénykönyvnek az alapítványról szóló rendelkezései (74/A—74/G. §-ok), az egyéb alapítványi tárgyú jogszabályok és kapcsolódó polgári jogi rendelkezések az irányadóak.

16.5. A Közalapítvány közvetlen politikai tevékenységet nem folytat; az 1996. évi CXXVI. törvény 4. § (2) bekezdés c) pontjának megfelelően pártoktól független, azoktól támogatást nem kaphat, és azoknak anyagi támogatást nem nyújthat; országgyűlési, megyei, fővárosi önkormányzati választáson képviselőjelöltet nem állíthat, és nem támogathat.

16.6. Az Alapító képviselőjét a Közalapítvány tekintetében a Külügyminisztérium politikai államtitkára látja el

és gyakorolja — az Alapító Okirat, valamint az annak mellékletét képező Vagyon- és Pénzkezelési Szabályzat kivételével — az Alapítót megillető jogosultságokat, ideértve a Közalapítvány éves beszámolójának és közhasznúsági jelentésének értékelését is.

Németh Zsolt s. k.,
külgügyminisztériumi politikai államtitkár

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 1999. évi 5. számában kihirdetett, a foglalkozás-egészségügyi szolgálatról szóló 89/1995. (VII. 14.) Korm. rendelet módosításáról rendelkező 9/1999. (I. 27.) Korm. rendelet melléklete 1.1.2. pontjának bevezető része helyesen a következő:

„1.1.2. A munkaügyi központ, valamint a szakképző intézmény által — eltérő megállapodás hiányában — fizetendő díjak:

A munkaügyi központ, **valamint a szakképző intézmény** által beutalt személy”

(Kézirathiba)



Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük az 1999. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy újlapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezésétkövetően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

Az 1999. évi lapárak

Magyar Közlöny	38 304 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alaprogram Hírlevele	2 016 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Belügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	12 432 Ft/év
Cégek Közlöny	40 656 Ft/év	Pénzügyi Szemle	9 072 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	9 744 Ft/év	Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 056 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Ügyeségi Közlöny	2 688 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	9 408 Ft/év	Élet és Tudomány	4 368 Ft/év
Kulturális Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	7 728 Ft/év	Ludové Noviny	896 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	1 848 Ft/év
Magyar Közigazgatás	3 696 Ft/év	Természet Világa	2 352 Ft/év
Szociális és Munkügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Valóság	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	9 408 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

CD-JOGÁSZ számítógépes jogszabálygyűjtemény, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó hivatalos kiadványa

1999. évi éves hatályosítási díjak

Önálló változat	36 000 Ft + 25% áfa	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + 25% áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + 25% áfa	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + 25% áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + 25% áfa	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + 25% áfa

Rendszerbe lépés díjtalan.

Az előfizetők a kiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vehetik igénybe.

A **Házi Jogtanácsadó** című lapot kiadja a Házi Jogtanácsadó Könyv- és Lapkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.). Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. Előfizetésben megrendelhető: a szerkesztőségben (1101 Budapest, Salgótarjáni út 20.), a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen, a hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a Magyar Posta Rt. HI kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, valamint a Hírlapelőfizetési Irodában (1089 Budapest, Orczy tér 1., tel.: 303-3441). A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: Nyéki József vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 38 304 Ft. Egy példány ára: 90 Ft 16 oldal terjedelmig, utána + 8 oldalanként + 45 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407